

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 288

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

23 października 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2010/C 288/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 274 z 9.10.2010.....	1
---------------	---	---

Sąd

2010/C 288/02	Wybór prezesa Sądu	2
2010/C 288/03	Wybory prezesów izb	2
2010/C 288/04	Przydział sędziów do izb	2
2010/C 288/05	Pełen skład Sądu	4
2010/C 288/06	Skład wielkiej izby	4
2010/C 288/07	Izba odwoławcza	4

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Powiadomienie nr	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 288/08	Kryteria przedzielania spraw do izb	5
2010/C 288/09	Wyznaczenie sędziego zastępującego prezesa przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych	5

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2010/C 288/10	Sprawa C-409/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Winner Wetten GmbH przeciwko Bürgermeisterin der Stadt Bergheim (Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Monopol państwowy na szczeblu kraju związkowego w zakresie urządzania zakładów sportowych — Orzeczenie Bundesverfassungsgericht stwierdzające niezgodność z niemiecką ustawą zasadniczą przepisów dotyczących takiego monopolu, jednak utrzymujące je w mocy w okresie przejściowym celem umożliwienia ich dostosowania do ustawy zasadniczej — Zasada pierwszeństwa prawa Unii — Dopuszczalność i ewentualne warunki takiego okresu przejściowego, gdy omawiane przepisy krajowe naruszają również art. 43 WE i 49 WE)	6
2010/C 288/11	Sprawa C-290/07 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Scott SA, Département du Loiret, Republice Francuskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — Preferencyjna cena kupna zagospodarowanej działki — Badanie wartości rynkowej — Formalne postępowanie wyjaśniające — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Obowiązek przeprowadzenia sumiennego i bezstronnego badania — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych Komisji — Metoda kosztowa — Zakres kontroli sądowej)	6
2010/C 288/12	Sprawy połączone C-316/07, od C-358/07 do C-360/07, C-409/07 i C-410/07: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07) przeciwko Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07) (Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Organizowanie zakładów sportowych podlegające monopolowi państwowemu na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Prowadzenie reklamy przez posiadacza monopolu i nakłanianie do udziału w loteriach — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Ekspansja w zakresie oferty innych gier losowych — Licencja wydana w innym państwie członkowskim — Brak obowiązku wzajemnego uznania)	7

2010/C 288/13	Sprawa C-46/08: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Niemcy) — Carmen Media Group Ltd przeciwko Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein (Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Posiadacz licencji wydanej w Gibraltarze zezwalającej na przyjmowanie zakładów sportowych wyłącznie za granicą — Organizowanie zakładów sportowych objęte monopolem państwowym na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Procedura wydania zezwolenia — Uprawnienia dyskrecyjne właściwego organu — Zakaz oferowania gier losowych za pośrednictwem Internetu — Środki przejściowe zezwalające tymczasowo niektórym podmiotom na taką ofertę)	8
2010/C 288/14	Sprawa C-64/08: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz — Austria) — postępowanie karne przeciwko Ernstowi Engelmannowi (Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Uregulowanie krajowe ustanawiające system koncesji na prowadzenie gier losowych w kasynach — Otrzymanie koncesji zastrzeżone jedynie dla spółek akcyjnych z siedzibą na terytorium krajowym — Udzielenie wszystkich koncesji przy całkowitym braku postępowania przetargowego)	9
2010/C 288/15	Sprawa C-399/08 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Republice Federalnej Niemiec (Odwołanie — Artykuł 87 WE — Pomoc przyznana przez państwa członkowskie — Środki przyjęte przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG — Artykuł 86 WE — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym — Rekompensata dodatkowych kosztów poniesionych w związku z prowadzeniem polityki sprzedaży ze stratą w sektorze usług doręczania paczek w systemie „od drzwi do drzwi” — Istnienie korzyści — Metoda weryfikacji wykorzystywana przez Komisję — Ciężar dowodu — Artykuł 230 WE — Zakres kontroli sądowej)	10
2010/C 288/16	Sprawa C-453/08: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulia tis Epikrateias — Grecja) — Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvouklistis, Panagiotis Dolos, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis Zaragkoulias, Christos I. Tarampatzis, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fourvarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos, Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas przeciwko Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas, Kavalas, Xanthi (Wspólna polityka rybołówstwa — Połowy na Morzu Śródziemnym — Rozporządzenie (WE) nr 1626/94 — Artykuł 1 ust. 2 i 3 — Zakaz używania określonych rodzajów sieci połowowych — Środki dodatkowe albo wykraczające poza minimalne wymogi ustanowione w tym rozporządzeniu przyjęte przed wejściem w życie wspomnianego rozporządzenia — Przesłanki ważności)	11
2010/C 288/17	Sprawa C-66/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republika Litewska) — Kirin Amgen, Inc. przeciwko Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras (Prawo patentowe — Gotowe produkty lecznicze — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Artykuł 7, art. 19 i art. 19a lit. e) — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Termin na złożenie wniosku o takie świadectwo)	11

2010/C 288/18	Sprawa C-254/09 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Calvin Klein Trademark Trust przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Zafra Marroquineres SL (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy CK CREACIONES KENNYA — Sprzeciw właściciela między innymi graficznego wspólnotowego znaku towarowego CK Calvin Klein i krajowych znaków towarowych CK — Oddalenie sprzeciwu)	12
2010/C 288/19	Sprawa C-265/09 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 września 2010 r. — Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie oznaczenia graficznego „α” — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Znak towarowy tworzony przez pojedynczą literę)	13
2010/C 288/20	Sprawa C-440/07 P: Postanowienie Trybunału z dnia 9 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Schneider Electric SA, Republice Federalnej Niemiec i Republice Francuskiej (Odwołanie — Uchylenie zaskarżonego wyroku w części — Stan postępowania pozwalający na wydanie orzeczenia w sprawie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Ocena szkody)	13
2010/C 288/21	Sprawy połączone C-286/09 i C-287/09: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte d'appello di Roma — Włochy) — Luigi Ricci (C-286/09), Aduo Pisaneschi (C-287/09) przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Trybunałem — Urzędnicy — Emerytura — Kumulacja okresów ubezpieczeniowych — Artykuł 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Uwzględnienie okresów aktywności zawodowej w ramach Wspólnot Europejskich — Artykuł 10 WE)	14
2010/C 288/22	Sprawa C-298/09: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma — Republika Węgierska) — RANI Slovakia s.r.o. przeciwko Hankook Tire Magyarországi Kft. (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Przystąpienie do Unii Europejskiej — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 96/71/WE — Oddelegowanie pracowników w ramach świadczenia usług — Przedsiębiorstwo pracy tymczasowej — Wymóg posiadania siedziby na terytorium państwa członkowskiego, w którym usługa jest świadczona)	14
2010/C 288/23	Sprawa C-312/09: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 17 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou — Republika Cypru) — Giorgios Michalias przeciwko Christinie A. Ioannou-Michalii (Artykuł 104 ust. 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 — Artykuły 2, 42 i 46 — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach małżeńskich — Przystąpienie państwa do Unii Europejskiej — Postępowanie rozwodowe wszczęte przed przystąpieniem — Czasowy zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1347/2000)	15
2010/C 288/24	Sprawa C-350/09 P: Postanowienie Trybunału z dnia 12 maja 2010 r. — Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Europejski Fundusz Społeczny — Pomoc finansowa — Cofnięcie)	15
2010/C 288/25	Sprawa C-358/09 P: Postanowienie Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — DSV Road NV przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Kodeks celny — Przywóz dyskiek pochodzących z Tajlandii — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych)	16

2010/C 288/26	Sprawa C-381/09: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Gennaro Curia przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Zakres zastosowania — Zwolnienia z podatku VAT — art. 13 część B lit. d) pkt 1 — Udzielanie oraz pośredniczenie w sprawach kredytu, oraz zarządzanie kredytem — Pożyczki lichwiarskie) 16	16
2010/C 288/27	Sprawa C-448/09 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2010 r. — Royal Appliance International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Wcześniejszy znak towarowy „sensixx” — Oznaczenie słowne „Centrixx” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego — Spór zawisły przed krajowymi organami sądowymi — Wniosek o zawieszenie postępowania przed Trybunałem) 17	17
2010/C 288/28	Sprawa C-498/09 P: Postanowienie Trybunału z dnia 10 czerwca 2010 r. — Thomson Sales Europe przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Kodeks celny — Zwolnienie z należności celnych — Odstąpienie od retrospektywnego pokrycia należności celnych — Cło antidumpingowe — Brak rażącego niedbalstwa — Złożoność regulacji — Doświadczenie zawodowe — Staranność przedsiębiorcy — Odbiorniki telewizyjne z ekranem do odbioru kolorowego produkowane w Tajlandii — Akty zaskarżalne) 17	17
2010/C 288/29	Sprawa C-352/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania) w dniu 13 lipca 2010 r. — Angel Lorenzo González Alonso przeciwko Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E 18	18
2010/C 288/30	Sprawa C-360/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 19 lipca 2010 r. — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (Sabam) przeciwko Netlog NV 18	18
2010/C 288/31	Sprawa C-363/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso (Portugalia) w dniu 21 lipca 2010 r. — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues przeciwko Companhia de Seguros Zurich SA 19	19
2010/C 288/32	Sprawa C-365/10: Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii 19	19
2010/C 288/33	Sprawa C-367/10 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 maja 2010 r. w sprawie T-432/05 EMC Development AB przeciwko Komisji Europejskiej wniesione w dniu 22 lipca 2010 r. przez EMC Development AB 20	20
2010/C 288/34	Sprawa C-372/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny, Izba Finansowa, Wydział II (Rzeczpospolita Polska) w dniu 26 lipca 2010 — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu..... 20	20
2010/C 288/35	Sprawa C-386/10 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 maja 2010 r. w sprawie T-21/05 Chalkor AE Epexergasias Metallon przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 30 lipca 2010 r. przez Chalkor AE Epexergasias Metallon 21	21

2010/C 288/36	Sprawa C-392/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 4 sierpnia 2010 r. — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas	21
2010/C 288/37	Sprawa C-402/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 6 sierpnia 2010 r. — Société Groupe Limagrain Holding przeciwko FranceAgriMer	22
2010/C 288/38	Sprawa C-405/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Bruchsal (Niemcy) w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Postępowanie karne przeciwko QB (*)	22
2010/C 288/39	Sprawa C-410/10: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	23
2010/C 288/40	Sprawa C-413/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Prato (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Micheli Pulignani, Alfonsowi Picariello, Biance Cilla, Andrei Morettiemu, Mauro Bianconiemu, Patrizio Goriemu, Emiliowi Duranti, Concettie Zungri	23
2010/C 288/41	Sprawa C-417/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko 3 M Italia Spa	23
2010/C 288/42	Sprawa C-418/10 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 lipca 2010 r. w sprawie T-60/09 Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM: Stabilator sp. z o.o., wniesione w dniu 23 sierpnia 2010 r. przez Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH	24
2010/C 288/43	Sprawa C-420/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Söll GmbH przeciwko Tetra GmbH	25
2010/C 288/44	Sprawa C-427/10: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 31 sierpnia 2010 r. — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, w skład którego wchodzi Banca Nazionale dell'Agricoltura spa przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate	26
2010/C 288/45	Sprawa C-461/09 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2010 r. — The Wellcome Foundation Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Serono Genetics Institute SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy FAMOXIN — Wniosek o unieważnienie złożony przez właściciela słownego krajowego znaku towarowego LANOXIN — Oddalenie wniosku o unieważnienie)	26
2010/C 288/46	Sprawa C-200/08: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej	27
2010/C 288/47	Sprawa C-190/09: Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 7 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej	27

2010/C 288/48	Sprawa C-299/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 maja 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH przeciwko Ministerstvo životního prostředí 27	27
2010/C 288/49	Sprawa C-527/09: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii 27	27
2010/C 288/50	Sprawa C-88/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Palermo — Włochy) — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale przeciwko Seasoftware SpA 27	27
2010/C 288/51	Sprawa C-100/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga 27	27

Sąd

2010/C 288/52	Sprawa T-359/04: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — British Aggregates i in. przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Obowiązująca w Zjednoczonym Królestwie opłata środowiskowa od kruszywa — Wyłączenie mające zastosowanie do Irlandii Północnej — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Poważne trudności — Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego) 28	28
2010/C 288/53	Sprawa T-29/05: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Deltafina przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Zgodność pisma w sprawie przedstawienia zarzutów z zaskarżoną decyzją — Prawo do obrony — Definicja rynku właściwego — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności obciążające — Rola przywódcy kartelu — Współpraca) 28	28
2010/C 288/54	Sprawa T-312/05: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 — Komisja przeciwko Alexiadou (Klauzula arbitrażowa — Umowa dotycząca projektu rozwoju technologii w zakresie produkcji nieprzepuszczalnych skór — Niewykonanie umowy — Zwrot zaliczki — Odsetki za zwłokę — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu wyroku — Postępowanie zaoczne) 29	29
2010/C 288/55	Sprawa T-319/05: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Szwajcaria przeciwko Komisji (Stosunki zewnętrzne — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego — Niemieckie przepisy dotyczące dostępu do portu lotniczego w Zurychu — Rozporządzenie (EWG) nr 2408/92 — Prawo do obrony — Zasada niedyskryminacji — Zasada proporcjonalności) 29	29
2010/C 288/56	Sprawa T-63/06: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EMCDDA (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa EMCDDA — Świadczenie usług informatycznych w zakresie programowania i konsultacji — Odrzucenie oferty oferenta — Kryteria udzielenia zamówienia — Oczywisty błąd w ocenie — Równość traktowania — Przejrzystość — Zasada dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia) 30	30

2010/C 288/57	Sprawa T-119/06: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Usha Martin przeciwko Radzie i Komisji (Dumping — Przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Indii — Naruszenie zobowiązania — Zasada proporcjonalności — Artykuł 8 ust. 1, 7 i 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 8 ust. 1, 7 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009)) 30
2010/C 288/58	Sprawa T-155/06: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Tomra Systems i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek urządzeń do zbierania zużytych opakowań po napojach — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG — Porozumienia w sprawie wyłączności, zobowiązania ilościowe i rabaty lojalnościowe stanowiące element strategii wykluczania konkurentów z rynku — Grzywna — Proporcjonalność) 31
2010/C 288/59	Sprawa T-264/07: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — CSL Bering przeciwko Komisji i EAL (Produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Postępowanie w zakresie oznaczania sierocych produktów leczniczych — Wniosek o oznaczenie ludzkiego fibrynogenu jako sierociego produktu leczniczego — Obowiązek złożenia wniosku o oznaczenie przed złożeniem wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu — Decyzja EAL w przedmiocie ważności wniosku) 31
2010/C 288/60	Sprawa T-300/07: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowa procedura przetargowa — Świadczenie usług informatycznych dotyczących zarządzania portalem internetowym i jego utrzymania — Odrzucenie oferty złożonej przez jednego z oferentów — Kryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Równość traktowania — Przejrzystość) 32
2010/C 288/61	Sprawa T-348/07: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Al-Aqsa przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zamrożenie funduszy — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB i rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostosowanie żądań — Kontrola sądowa — Warunki wdrożenia środka Unii w postaci zamrożenia funduszy) 32
2010/C 288/62	Sprawa T-70/08: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Axis przeciwko OHIM — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ETRAX — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe zawierające elementy słowne ETRA I+D — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dopuszczalność odwołania wnoszonego do izby odwoławczej — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 i art. 59 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 33
2010/C 288/63	Sprawa T-74/08: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Now Pharm przeciwko Komisji (Produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Postępowanie w sprawie oznaczenia jako sierociego produktu leczniczego — Wniosek o oznaczenie produktu leczniczego „Specjalny płynny wyciąg z korzenia glistnika jaskółcze ziele” („Ukrain”) jako sierociego produktu leczniczego — Decyzja Komisji w sprawie odmowy oznaczenia jako sierociego produktu leczniczego) 33
2010/C 288/64	Sprawa T-152/08: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Kido przeciwko OHIM — Amberes (SCORPIONEXO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SCORPIONEXO — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy ESCORPION — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 34

2010/C 288/65	Sprawa T-233/08: Wyrok Sądu z dnia 10 września 2010 r. — MPDV Mikrolab przeciwko OHIM (ROI ANALYZER) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ROI ANALYZER — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 34	34
2010/C 288/66	Sprawa T-387/08: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa Urzędu Publikacji — Świadczenie usług informatycznych — Odrzucenie oferty oferenta — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kryteria i podkryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Przejrystość — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy — Wniosek o odszkodowanie) 35	35
2010/C 288/67	Sprawa T-458/08: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Wilfer przeciwko OHIM (Przedstawienie główki gitary) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego główkę gitary w kolorach srebrnym, szarym i brązowym — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 zdanie pierwsze nr 207/2009) — Równość traktowania) 35	35
2010/C 288/68	Sprawa T-472/08: Wyrok Sądu z dnia 3 września 2010 r. — Companhia Muller de Bebidas przeciwko OHIM — Missiato Industria e Comercio (61 A NOSSA ALEGRIA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego 61 A NOSSA ALEGRIA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CACHAÇA 51 i wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe Cachaça 51 i Pirassununga 51 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 36	36
2010/C 288/69	Sprawa T-505/08: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Nadine Trautwein Rolf Trautwein przeciwko OHIM (Hunter) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Hunter — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego) 36	36
2010/C 288/70	Sprawa T-575/08: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — 4care przeciwko OHIM — Laboratorios Diafarm (Acumed) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Acumed — Wcześniejsze słowny krajowy znak towarowy AQUAMED ACTIVE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))..... 37	37
2010/C 288/71	Sprawa T-582/08: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Carpent Languages przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowe postępowanie przetargowe — Organizacja zebrań i konferencji — Odrzucenie oferty oferenta — Przyznanie zamówienia innemu oferentowi — Oczywisty błąd w ocenie — Równe traktowanie) 37	37
2010/C 288/72	Sprawa T-64/09: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Micro Shaping przeciwko OHIM (packaging) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego packaging — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))..... 38	38

2010/C 288/73	Sprawa T-91/09 P: Wyrok Sądu z dnia 1 września 2010 r. — Skareby przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2005 r. — Sprawozdanie uproszczone za okres od stycznia do września 2005 r. — Całkowite przejęcie ustaleń zawartych w sprawozdaniu z przebiegu kariery zawodowej za 2004 r., którego częściowa nieważność została stwierdzona po wydaniu zaskarżonego wyroku) 38	38
2010/C 288/74	Sprawa T-106/09: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — adp Gauselmann przeciwko OHIM — Maclean (Archer Maclean's Mercury) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Archer Maclean's Mercury — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Merkur — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 39	39
2010/C 288/75	Sprawa T-112/09: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Icebreaker przeciwko OHIM — Gilmar (ICEBREAKER) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ICEBREAKER — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ICEBERG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Częściowa odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 39	39
2010/C 288/76	Sprawa T-369/09: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Quinta do Portal przeciwko OHIM — Vallegre (PORTO ALEGRE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy PORTO ALEGRE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VISTA ALEGRE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 40	40
2010/C 288/77	Sprawa T-475/08 P: Postanowienie Sądu z dnia 29 lipca 2010 r. — Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Nabór — Stanowisko referendarza — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne) 40	40
2010/C 288/78	Sprawa T-58/09: Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2010 r. — Schemaventotto przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Koncentracje — Rezygnacja z projektu koncentracji — Decyzja o zamknięciu postępowania wszczętego na podstawie art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Akt niezaskarżalny — Niedopuszczalność) 41	41
2010/C 288/79	Sprawa T-15/10 R II: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Noko Ngele przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Nowy wniosek — Niedopuszczalność) 41	41
2010/C 288/80	Sprawa T-305/10: Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2010 r. — Hartmann-Lamboym przeciwko OHIM — Diptyque (DYNIQUE) 41	41
2010/C 288/81	Sprawa T-323/10: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2010 r. — Chabou przeciwko OHIM — Chalou Kleiderfabrik (CHABOU) 42	42
2010/C 288/82	Sprawa T-325/10: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2010 r. — Iliad i in. przeciwko Komisji 43	43

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 288/83	Sprawa T-326/10: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach jasnoszarym, ciemnoszarym, beżowym, ciemnoczerwonym i brązowym).....	43
2010/C 288/84	Sprawa T-327/10: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach czarnym, ciemnoszarym, jasnoszarym i ciemnoczerwonym)....	44
2010/C 288/85	Sprawa T-328/10: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach ciemnoszarym, jasnoszarym, beżowym i ciemnoczerwonym)...	44
2010/C 288/86	Sprawa T-329/10: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach czarnym, szarym, beżowym i ciemnoczerwonym).....	45
2010/C 288/87	Sprawa T-334/10: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Leifheit AG przeciwko OHIM	45
2010/C 288/88	Sprawa T-337/10: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — Seatech International i in. przeciwko Radzie i Komisji	46
2010/C 288/89	Sprawa T-338/10: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Komisja przeciwko Tornasol Films	47
2010/C 288/90	Sprawa T-339/10: Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2010 r. — Cosepuri przeciwko EFSA	47
2010/C 288/91	Sprawa T-340/10: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — CTG Luxembourg PSF przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości	48
2010/C 288/92	Sprawa T-342/10: Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2010 — Hartmann przeciwko OHIM — Mölnlycke Health Care (MESILETTE)	49
2010/C 288/93	Sprawa T-343/10: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Etimine and Etiproducts przeciwko ECHA	49
2010/C 288/94	Sprawa T-344/10: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — UPS Europe i United Parcel Service Deutschland przeciwko Komisji	50
2010/C 288/95	Sprawa T-346/10: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Borax Europe przeciwko ECHA	51
2010/C 288/96	Sprawa T-347/10: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Adelholzener Alpenquellen przeciwko OHIM (kształt butelki z trzema wyrzeźbionymi szczytami górskimi)	52
2010/C 288/97	Sprawa T-348/10: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2010 r. — Panzeri przeciwko OHIM — Royal Trophy (Royal Veste e premia lo sport)	52
2010/C 288/98	Sprawa T-349/10: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (OVUM-CONTROL)	53

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 288/99	Sprawa T-350/10: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (HEARTCONTROL)	53
2010/C 288/100	Sprawa T-351/10: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (VESICA-CONTROL)	54
2010/C 288/101	Sprawa T-352/10: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (RECTAL-CONTROL)	54
2010/C 288/102	Sprawa T-353/10: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2010 r. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro przeciwko Komisji	55
2010/C 288/103	Sprawa T-356/10: Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Nike International przeciwko OHIM — Deichmann (VICTORY RED)	55
2010/C 288/104	Sprawa T-357/10: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Kraft Foods Schweiz przeciwko OHIM — Compañía Nacional de Chocolates (CORONA)	56
2010/C 288/105	Sprawa T-359/10: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2010 r. — Ecologistas en Acción-CODA przeciwko Komisji	57
2010/C 288/106	Sprawa T-362/10: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Vtesse Networks przeciwko Komisji	57
2010/C 288/107	Sprawa T-363/10: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Abbott Laboratories przeciwko OHIM (RESTORE)	58
2010/C 288/108	Sprawa T-364/10: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2010 r. — Duravit i in. przeciwko Komisji	59
2010/C 288/109	Sprawa T-366/10 P: Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 22 czerwca 2010 r. w sprawie F-78/09, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 września 2010 r. przez Luigiego Marcuccio	60
2010/C 288/110	Sprawa T-368/10: Skarga wniesiona w dniu 3 września 2010 r. — Rubinetteria Cisał przeciwko Komisji	61
2010/C 288/111	Sprawa T-370/10: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2010 r. — Rubinetterie Teorema przeciwko Komisji	62
2010/C 288/112	Sprawa T-371/10: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2010 r. — Amor przeciwko OHIM — Jablonex Group (AMORIKE)	62
2010/C 288/113	Sprawa T-376/10: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2010 r. — Mamoli Robinetteria przeciwko Komisji	63
2010/C 288/114	Sprawa T-380/10: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Wabco Europe i in. przeciwko Komisji	64
2010/C 288/115	Sprawa T-384/10: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji ...	64

Powiadomienie nr	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 288/116	Sprawa T-170/03: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2010 r. — British American Tobacco (Investments) przeciwko Komisji	65
2010/C 288/117	Sprawa T-34/06: Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2010 r. — Universal przeciwko Komisji ...	65
2010/C 288/118	Sprawa T-88/07: Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2010 r. — Fabryka Samochodów Osobowych przeciwko Komisji	66
2010/C 288/119	Sprawa T-440/07 i T-1/08: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2010 r. — Huta Buczek i Buczek przeciwko Komisji	66
2010/C 288/120	Sprawa T-125/09: Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2010 r. — Gruener Janura przeciwko OHIM — Centum Aqua Marketing (Hundertwasser)	66
2010/C 288/121	Sprawa T-505/09: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2010 r. — Carlyle przeciwko OHIM — MRP Consult (CAFE CARLYLE)	66
2010/C 288/122	Sprawa T-506/09: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2010 r. — Carlyle przeciwko OHIM — MRP Consult (THE CARLYLE)	66
2010/C 288/123	Sprawa T-49/10: Postanowienie Sądu z dnia 11 sierpnia 2010 r. — Footwear przeciwko OHIM — Reno Schuhcentrum (swiss cross FOOTWEAR)	66

Sąd do spraw Służby Publicznej

2010/C 288/124	Sprawa F-27/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Hanschmann przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	67
2010/C 288/125	Sprawa F-28/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 czerwca 2010 r. — Kipp przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	67
2010/C 288/126	Sprawa F-34/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Sluiter przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	68
2010/C 288/127	Sprawa F-35/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Visser-Fornt Raya przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	68

2010/C 288/128	Sprawa F-36/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Armitage-Wilson przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	69
2010/C 288/129	Sprawa F-37/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Doyle przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	69
2010/C 288/130	Sprawa F-38/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Martin przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	70
2010/C 288/131	Sprawa F-39/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Goddijn przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	70
2010/C 288/132	Sprawa F-41/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Roumimper przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	71
2010/C 288/133	Sprawa F-42/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Esnau-Kappé przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	71
2010/C 288/134	Sprawa F-44/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Knöll przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) (Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego personelu Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)	72
2010/C 288/135	Sprawa F-91/09: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 9 lipca 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Rozsądny termin do przedstawienia żądania odszkodowania — Przekroczenie terminu)	72
2010/C 288/136	Sprawa F-103/09: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2010 r. — Allen i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Personel zatrudniony w ramach projektu JET — Skarga o odszkodowanie — Rozsądny termin — Przekroczenie terminu)	72
2010/C 288/137	Sprawa F-11/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Palou Martínez przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Oczywista niedopuszczalność — Przekroczenie terminu — Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Artykuł 35 § 1 lit. e) regulaminu postępowania)	73

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2010/C 288/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Wybór prezesa Sądu

(2010/C 288/02)

W dniu 13 września 2010 r. sędziowie Sądu zgodnie z art. 7 regulaminu postępowania wybrali sędziego Marca Jaegera na prezesa Sądu na okres od dnia 13 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r.

Wybory prezesów izb

(2010/C 288/03)

W dniu 15 września 2010 r. Sąd zgodnie z art. 15 regulaminu postępowania wybrał J. Aziziego, N.J. Forwooda, O. Czúcza, I. Pelikánovą, S. Papasavvasa, E. Moavero Milanese, A. Dittricha i L. Truchota na prezesów izb złożonych z pięciu sędziów i izb złożonych z trzech sędziów na okres od dnia 15 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r.

Przydział sędziów do izb

(2010/C 288/04)

Sąd postanowił w dniu 14 września 2010 r. o powołaniu ośmiu izb złożonych z pięciu sędziów i ośmiu izb złożonych z trzech sędziów na okres od dnia 14 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. oraz w dniu 20 września 2010 r. o następującym przydzieleniu do nich sędziów w na okres od dnia 20 września 2010 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Bułgarii:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Azizi, prezes izby, M. Vilaras, E. Cremona, I. Labucka i S. Frimodt Nielsen, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

J. Azizi, prezes izby;

E. Cremona, sędzia;

S. Frimodt Nielsen, sędzia.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, V. Ciucă i J. Schwarcz, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby;

a) F. Dehousse i V. Ciucă, sędziowie;

b) F. Dehousse i J. Schwarcz, sędziowie;

c) V. Ciucă i J. Schwarcz, sędziowie.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

O. Czúcz, prezes izby, M. Vilaras, E. Cremona, I. Labucka i S. Frimodt Nielsen, sędziowie.

Trzecia izba w składzie trzech sędziów:

O. Czúcz, prezes izby;

M. Vilaras, sędzia;

I. Labucka, sędzia.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. Van der Woude, sędziowie.

Czwarta izba w składzie trzech sędziów:

I Pelikánová, prezes izby;

K. Jürimäe, sędzia;

M. Van der Woude, sędzia.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. Van der Woude, sędziowie.

Piąta izba w składzie trzech sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby;

V. Vadapalas, sędzia;

K. O'Higgins, sędzia.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

E. Moavero Milanesi, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Frago i H. Kanninen, sędziowie.

Szósta izba w składzie trzech sędziów:

E. Moavero Milanesi, prezes izby;

N. Wahl, sędzia;

S. Soldevila Frago i, sędzia.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Dittrich, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, V. Ciucă i J. Schwarcz, sędziowie.

Siódma izba w składzie trzech sędziów:

A. Dittrich, prezes izby ;

I. Wiszniewska-Białecka, sędzia;

M. Prek, sędzia.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

L. Truchot, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Frago i H. Kanninen, sędziowie.

Ósma izba w składzie trzech sędziów:

L. Truchot, prezes izby;

M.E. Martins Ribeiro, sędzia;

H. Kanninen, sędzia.

W okresie od dnia 20 września 2010 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Bułgarii, sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby złożonej z czterech sędziów aby utworzyć powiększony skład będą dwaj pozostali sędziowie składu, przed którym rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz sędzia izby złożonej z trzech sędziów nienależącej do pary izb złożonych z trzech sędziów, które muszą się uzupełniać w celu utworzenia powiększonego składu. Piąty sędzia wyznaczany jest na okres jednego roku zgodnie z kolejnością w porządku przewidzianym w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem.

W okresie od dnia 20 września 2010 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Bułgarii sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby złożonej z trzech sędziów nienależącej do pary izb złożonych z trzech sędziów, które muszą się uzupełniać w celu utworzenia powiększonego składu będą, aby utworzyć powiększony skład, dwaj sędziowie składu, przed którym rozpoczęło się rozpoznanie sprawy oraz dwaj sędziowie składu złożonego z czterech sędziów wyznaczeni zgodnie z porządkiem przewidzianym w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem.

Pełen skład Sądu

(2010/C 288/05)

W dniu 20 września 2010 r. Trybunał postanowił zgodnie z art. 32 § 1 akapit drugi regulaminu postępowania, że jeżeli w następstwie wyznaczenia rzecznika generalnego na mocy art. 17 regulaminu postępowania sędziowie są obecni w liczbie parzystej w pełnym składzie Sądu, wyznaczona uprzednio kolejność stosowana w okresie trzech lat, na jaki wybierani są prezesi izb złożonych z pięciu sędziów, zgodnie z którą prezes Sądu wyznacza sędziego który nie weźmie udziału w rozstrzygnięciu sprawy, jest odwrotna do rangi jaką mają sędziowie stosownie do ich starszeństwa służbowego zgodnie z art. 6 regulaminu postępowania, chyba że tak wyznaczony sędzia jest sędzią sprawozdawcą. W tym ostatnim przypadku w wyznaczony zostanie sędzia kolejno najmłodszy rangą.

Skład wielkiej izby

(2010/C 288/06)

W dniu 14 września 2010 r. Sąd postanowił, że w okresie od dnia 20 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. trzynastoma sędziami, z których złożona jest zgodnie z art. 10 § 1 regulaminu postępowania wielka izba są prezes Sądu, siedmiu prezesów izb, które nie rozpatrują sprawy oraz sędziowie izby w składzie powiększonym, którzy zasiadali w składzie rozpatrującym daną sprawę gdyby została ona przydzielona izbie złożonej z pięciu sędziów.

Izba odwoławcza

(2010/C 288/07)

W dniu 14 września 2010 r. Sąd postanowił, że w skład izby odwoławczej, w okresie od dnia 20 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. wchodzić będą: prezes Sądu oraz po dwóch prezesów izb na zmianę.

Sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby celu utworzenia powiększonego składu pięciu sędziów będą trzej sędziowie zasiadający w składzie, przed którym rozpoczęło się rozpoznanie sprawy oraz po dwóch prezesów izb na zmianę.

Kryteria przedzielania spraw do izb

(2010/C 288/08)

W dniu 20 września 2010 r. Sąd ustanowił zgodnie z art. 12 regulaminu postępowania następujące kryteria przydzielania spraw do izb, na okres od dnia 20 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r.:

1. Odwołania od orzeczeń Sądu do spraw Służby Publicznej przydziela się izbie odwoławczej z chwilą wniesienia skargi, z zastrzeżeniem możliwości późniejszego zastosowania art. 14 i 51 regulaminu postępowania.
2. Sprawy inne niż te, o których mowa w ust. 1 przydziela się z chwilą wniesienia skargi do izb złożonych z trzech sędziów, z zastrzeżeniem możliwości późniejszego zastosowania art. 14 i 51 regulaminu postępowania.

Sprawy, o których mowa w niniejszym ustępie rozdziela się między izby według trzech odrębnych porządków, ustalanych zgodnie z kolejnością rejestracji spraw w sekretariacie:

- dla spraw dotyczących stosowania reguł konkurencji odnoszących się do przedsiębiorstw, przepisów dotyczących pomocy udzielanej przez państwa oraz przepisów dotyczących handlowych środków ochronnych;
- dla spraw z dziedziny prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 130 § 1 regulaminu postępowania;
- dla pozostałych spraw.

W ramach wspomnianych porządków obie izby obradujące w składzie trzech sędziów, złożone z czterech sędziów, będą uwzględniane po dwa razy przy co trzeciej zmianie.

Prezes Sądu może odstąpić od tych porządków w celu uwzględnienia powiązania niektórych spraw lub w celu zapewnienia zrównoważonego podziału pracy.

Wyznaczenie sędziego zastępującego prezesa przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych

(2010/C 288/09)

W dniu 20 września 2010 r., zgodnie z art. 106 regulaminu postępowania, Sąd postanowił, że w okresie od dnia 20 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. sędzia M. Prek zastępować będzie prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych w razie nieobecności prezesa lub niemożności uczestniczenia przez niego w obradach.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Winner Wetten GmbH przeciwko Bürgermeisterin der Stadt Bergheim

(Sprawa C-409/06) ⁽¹⁾

(Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Monopol państwowy na szczeblu kraju związkowego w zakresie urządzania zakładów sportowych — Orzeczenie Bundesverfassungsgericht stwierdzające niezgodność z niemiecką ustawą zasadniczą przepisów dotyczących takiego monopolu, jednak utrzymujące je w mocy w okresie przejściowym celem umożliwienia ich dostosowania do ustawy zasadniczej — Zasada pierwszeństwa prawa Unii — Dopuszczalność i ewentualne warunki takiego okresu przejściowego, gdy omawiane przepisy krajowe naruszają również art. 43 WE i 49 WE)

(2010/C 288/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Winner Wetten GmbH

Strona pozwana: Bürgermeisterin der Stadt Bergheim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Köln Wykładnia art. 43 i 49 WE — Przepisy krajowe ustanawiające wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, przyjmowania, rejestracji i przekazywania zakładów wzajemnych, które zostały uznane za niezgodne z konstytucją przez Bundesverfassungsgericht — Bezpośrednia skuteczność i pierwszeństwo prawa wspólnotowego — Ograniczenie skutków wyroku w czasie

Sentencja

Ze względu na pierwszeństwo podlegającego bezpośredniemu stosowaniu prawa Unii, przepisy prawa krajowego dotyczące państwowego monopolu w zakresie urządzania zakładów sportowych, które wedle ustaleń sądu krajowego zawierają ograniczenia niezgodne ze swobodą przedsiębiorczości oraz swobodą świadczenia usług, ponieważ ograniczenia te nie przyczyniają się w sposób spójny i systematyczny do limitowania działalności w zakresie urządzania zakładów, nie mogą być nadal stosowane w okresie przejściowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Scott SA, Département du Loiret, Republique Francuskiej

(Sprawa C-290/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Preferencyjna cena kupna zagospodarowanej działki — Badanie wartości rynkowej — Formalne postępowanie wyjaśniające — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Obowiązek przeprowadzenia sumiennego i bezstronnego badania — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych Komisji — Metoda kosztowa — Zakres kontroli sądowej)

(2010/C 288/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Flett, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Scott SA (przedstawiciele: J. Lever QC, R. Griffith, M. Papadakis, solicitors, J. Gardner i G. Peretz, barristers), Département du Loiret (przedstawiciel: A. Carnelutti, adwokat), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, S. Seam i F. Million, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 2 decyzji Komisji 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy on pomocy przyznanej w formie preferencyjnej ceny zagospodarowanej działki, o której mowa w art. 1 tej decyzji.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa Automaten-Service Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07) przeciwko Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

(Sprawy połączone C-316/07, od C-358/07 do C-360/07, C-409/07 i C-410/07) (¹)

(Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Organizowanie zakładów sportowych podlegające monopolowi państwowemu na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Prowadzenie reklamy przez posiadacza monopolu i nakłanianie do udziału w loteriach — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Ekspansja w zakresie oferty innych gier losowych — Licencja wydana w innym państwie członkowskim — Brak obowiązku wzajemnego uznania)

(2010/C 288/12)

Język postępowania: angielski

Sądy krajowe

Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądami krajowymi

Strony skarżące: Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service-Online-Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa Automaten-Service Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07)

Strony pozwane: Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 43 WE i art. 49 WE — Przepisy krajowe zabraniające pod sankcją karną i administracyjną prowadzenia działalności w zakresie przyjmowania zakładów sportowych bez zezwolenia wydanego przez właściwe władze, uniemożliwiające jednak w praktyce uzyskanie takiego pozwolenia w związku z ustanowieniem monopolu państwowego

Sentencja

1) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że:

a) aby móc uzasadnić monopol państwowy dotyczący zakładów sportowych i loterii, taki jak w postępowaniach przed sądami krajowymi, celem obejmującym przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier, zainteresowane władze krajowe nie muszą koniecznie być w stanie przedstawić badań przeprowadzonych przed przyjęciem rzeczonych środków potwierdzających proporcjonalność tych środków;

b) okoliczność, że państwo członkowskie uprzywilejowuje taki monopol w stosunku do systemu zezwalającego podmiotom prywatnym, które mogą wykonywać swoją działalność w ramach uregulowań o charakterze niewykluczającym, może spełniać wymóg proporcjonalności, jeżeli w odniesieniu do celu dotyczącego wysokiego poziomu ochrony konsumentów ustanowieniu tego monopolu towarzyszy wprowadzenie ram prawnych zapewniających, iż jego posiadacz będzie w rzeczywistości w stanie w sposób spójny i systematyczny realizować taki cel za pomocą oferty ilościowo współmiernej i jakościowo dostosowanej do rzeczonych celów oraz podlegającej ścisłej kontroli ze strony władz publicznych;

c) okoliczność, że właściwe władze państwa członkowskiego mogłyby stanąć wobec pewnych trudności w celu zapewnienia przestrzegania rzeczonych monopolów przez organizatorów gier i zakładów z siedzibą za granicą, którzy zawieraliby przez Internet, z naruszeniem tych monopolów, zakłady z osobami objętymi właściwością miejscową rzeczonych władz, nie może jako taka mieć wpływu na ewentualną zgodność takiego monopolu z wymienionymi postanowieniami traktatu;

d) w sytuacji, w której sąd krajowy stwierdza jednocześnie, że:

- środki reklamowe posiadacza takiego monopolu dotyczące innych typów gier losowych również przez niego oferowanych nie ograniczają się do tego, co jest konieczne, aby ukierunkować konsumentów ku ofercie tego podmiotu poprzez odciążenie ich od innych kanałów niedozwolonych gier, lecz mają na celu wzmacnianie skłonności konsumentów do gry i stymulację ich czynnego w niej udziału, w celu maksymalizacji oczekiwanych z tej działalności dochodów;
- inne rodzaje gier losowych mogą być prowadzone przez podmioty prywatne korzystające z zezwolenia, oraz;
- w odniesieniu do innych rodzajów gier losowych nieobjętych rzeczonym monopolom i odznaczających się ponadto wyższym potencjałem uzależniającym niż gry objęte tym monopolom, właściwe władze prowadzą lub tolerują politykę ekspansji w zakresie oferty, mogącą wpływać na rozwój i stymulację działalności w zakresie gier, w szczególności w celu maksymalizacji wynikających z tej działalności dochodów;

rzeczony sąd krajowy w uzasadniony sposób może przyjąć, iż taki monopol nie jest odpowiedni do zagwarantowania realizacji celu obejmującego przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier, w jakim został on ustanowiony, przyczyniając się do ograniczania okazji do gry i działalności w tej dziedzinie w sposób spójny i systematyczny.

- 2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż w obecnym stanie prawa Unii okoliczność, że podmiot posiada w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, zezwolenie umożliwiające mu oferowanie gier losowych, nie stoi na przeszkodzie temu, aby inne państwo członkowskie uzależniało, z poszanowaniem wymogów prawa Unii, możliwość oferowania przez taki podmiot takich usług konsumentom znajdującym się na jego terytorium od posiadania zezwolenia wydanego przez jego własne władze.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.
Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Niemcy) — Carmen Media Group Ltd przeciwko Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Sprawa C-46/08) ⁽¹⁾

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Posiadacz licencji wydanej w Gibraltarze zezwalającej na przyjmowanie zakładów sportowych wyłącznie za granicą — Organizowanie zakładów sportowych objęte monopolom państwowym na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Procedura wydania zezwolenia — Uprawnienia dyskrecjonalne właściwego organu — Zakaz oferowania gier losowych za pośrednictwem Internetu — Środki przejściowe zezwalające tymczasowo niektórym podmiotom na taką ofertę)

(2010/C 288/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carmen Media Group Ltd

Strona pozwana: Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Wykładnia art. 49 WE — Przepis krajowy ustanawiający monopol państwa na organizację zakładów sportowych i loterii o znacznym ryzyku uzależnienia, obejmujący udzielenie koncesji na organizację innych gier losowych uprawnieniami dyskrecjonalnymi władz publicznych i zakazujący organizacji gier losowych w Internecie

Sentencja

- 1) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, iż podmiot, który chce oferować za pośrednictwem Internetu zakłady sportowe w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym ma siedzibę nie jest wyłączony z zakresu stosowania wskazanego

przepisu wyłącznie z uwagi na fakt, że rzeczony podmiot nie posiada zezwolenia umożliwiającego mu oferowanie takich zakładów osobom znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, lecz posiada wyłącznie zezwolenie na oferowanie takich usług osobom znajdującym się poza rzeczonym terytorium.

- 2) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że jeżeli na szczeblu regionalnym ustanowiony został monopol państwowy w dziedzinie zakładów sportowych i loterii, którego celem jest przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier i jeżeli jednocześnie sąd krajowy stwierdza:

— że inne rodzaje gier losowych mogą być prowadzone przez podmioty prywatne posiadające zezwolenie, oraz

— że w odniesieniu do innych rodzajów gier losowych nie objętych rzeczonym monopolom i odznaczających się ponadto wyższym potencjałem uzależniającym niż gry objęte tym monopolom, właściwe władze prowadzą politykę ekspansji w zakresie oferty, mogącą wpływać na rozwój i stymulację działalności w zakresie gier, w szczególności w celu maksymalizacji wynikających z tej działalności dochodów;

rzeczony sąd krajowy może w uzasadniony sposób przyjąć, że taki monopol nie jest odpowiedni do zagwarantowania realizacji celu w jakim został on ustanowiony, przyczyniając się do ograniczania okazji do gry i działalności w tej dziedzinie w sposób spójny i systematyczny.

Okoliczność, że gry losowe będące przedmiotem tego monopolu i te inne rodzaje gier losowych, należą w przypadku pierwszych, do kompetencji władz regionalnych i w przypadku drugich, do kompetencji władz federalnych, jest pozbawiona w tym względzie znaczenia.

- 3) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że jeżeli w państwie członkowskim ustanowiony został system uprzednich zezwoleń administracyjnych w odniesieniu do oferty na niektóre rodzaje gier losowych, taki system, który stanowi odstępstwo względem swobody świadczenia usług zagwarantowanej w rzeczonym przepisie może spełniać wynikające z niej wymogi, wyłącznie jeżeli jest oparty na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i znanych wcześniej kryteriach, zakreślających ramy uznania władz krajowych tak, by nie mógł on być stosowany w sposób arbitralny. Ponadto każdej osobie, której dotyczy restrykcyjny przepis oparty na takim odstępstwie musi przysługiwać możliwość skorzystania ze skutecznej sądowej drogi odwoławczej.

- 4) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis krajowy, który zakazuje organizacji publicznych gier losowych oraz pośrednictwa w nich za pomocą Internetu w celach przeciwdziałania zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczania uzależnienia od gier, a także ochrony małoletnich, może być co do zasady uznany za odpowiedni do osiągnięcia takich zgodnych z prawem celów, nawet jeśli oferowanie takich gier jest dozwolone za pośrednictwem bardziej tradycyjnych środków. Okoliczność, że takiemu zakazowi towarzyszy przepis przejściowy, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym nie może pozbawić rzeczzonego zakazu takiego charakteru.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz — Austria) — postępowanie karne przeciwko Ernstowi Engelmannowi

(Sprawa C-64/08) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Uregulowanie krajowe ustanawiające system koncesji na prowadzenie gier losowych w kasynach — Otrzymanie koncesji zastrzeżone jedynie dla spółek akcyjnych z siedzibą na terytorium krajowym — Udzielenie wszystkich koncesji przy całkowitym braku postępowania przetargowego)

(2010/C 288/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Linz

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Ernst Engelmann

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Linz — Wykładnia art. 43 WE i art. 49 WE — Uregulowanie krajowe zakładające, pod groźbą sankcji karnych, prowadzenia gier losowych w kasynach bez uzyskania koncesji udzielanej przez właściwe władze, zastrzegające jednak możliwość otrzymania takiej koncesji, o okresie ważności maksymalnie 15 lat, wyłącznie dla spółek akcyjnych z siedzibą na terytorium krajowym, które nie mają oddziałów w innych państwach.

Sentencja

- 1) Artykuł 43 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które zastrzega prowadzenie gier losowych w ośrodkach gier wyłącznie dla podmiotów z siedzibą na terytorium tego państwa członkowskiego.
- 2) Obowiązek przejrzystości wynikający z art. 43 WE i 49 WE a także z zasad równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową sprzeciwia się udzieleniu wszystkich koncesji na prowadzenie ośrodków gier na terytorium państwa członkowskiego, przy całkowitym braku postępowania przetargowego.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Republique Fédérale Niemiec

(Sprawa C-399/08 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 87 WE — Pomoc przyznana przez państwa członkowskie — Środki przyjęte przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG — Artykuł 86 WE — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym — Rekompensata dodatkowych kosztów poniesionych w związku z prowadzeniem polityki sprzedaży ze stratą w sektorze usług doręczania paczek w systemie „od drzwi do drzwi” — Istnienie korzyści — Metoda weryfikacji wykorzystywana przez Komisję — Ciężar dowodu — Artykuł 230 WE — Zakres kontroli sądowej)

(2010/C 288/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuschitz, J. Flett i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Deutsche Post AG (przedstawiciel: J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (przedstawiciel: R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (przedstawiciel: E. Henny, advocaat), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 lipca 2008 r. w sprawie T-266/02 Deutsche Post przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 2002/753/WE z dnia 19 czerwca 2002 r. w sprawie środków przyjętych przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG (Dz.U. L 247, s. 27) uznającej pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazującej jej odzyskanie — Rekompensata dodatkowych kosztów poniesionych w związku z prowadzeniem polityki sprzedaży ze stratą w sektorze doręczania paczek w systemie „od drzwi do drzwi” — Naruszenie art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 1 WE, art. 230 WE, a także art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości — Stwierdzenie nieważności bez ustalenia konkretnego błędu w argumentacji Komisji uzasadniającej sporną decyzję — Brak uzasadnienia w zakresie podnoszonej niezgodności z prawem metody zastosowanej przez Komisję w celu stwierdzenia istnienia bezprawnie przyznanej pomocy

Sentencja

- 1) Odwołanie oraz odwołania wzajemne zostają oddalone.
- 2) Komisja pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Deutsche Post AG w ramach odwołania głównego.
- 3) Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV i UPS Europe SA pokrywają własne koszty poniesione w związku z odwołaniem głównym.
- 4) Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV i UPS Europe SA pokrywają własne koszty poniesione w związku z odwołaniami wzajemnymi.
- 5) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Dolos, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis Zaragkoulias, Christos I. Tarampatzis, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fourvarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos, Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas przeciwko Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas, Kavalas, Xanthis

(Sprawa C-453/08) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka rybołówstwa — Połowy na Morzu Śródziemnym — Rozporządzenie (WE) nr 1626/94 — Artykuł 1 ust. 2 i 3 — Zakaz używania określonych rodzajów sieci połowowych — Środki dodatkowe albo wykraczające poza minimalne wymogi ustanowione w tym rozporządzeniu przyjęte przed wejściem w życie wspomnianego rozporządzenia — Przesłanki ważności)

(2010/C 288/16)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Dolos, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis Zaragkoulias, Christos I. Tarampatzis, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fourvarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos, Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas

Strony pozwane: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas, Kavalas, Xanthis

Przy udziale: Alieftikos Agrotikos Synetairismos gri-gri nomou Kavalas (MAKEDONIA), Panellinia Enosi Ploioktiton Mesis Alieias (PEPMA)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 1 ust. 2, art. 2

ust. 3 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1626/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych na Morzu Śródziemnym — Zakaz używania określonych rodzajów sieci połowowych — Zakres ustanowionej w tym rozporządzeniu możliwości przyjmowania przez państwa członkowskie środków dodatkowych albo wykraczających poza minimalne wymogi ustanowione w tym rozporządzeniu

Sentencja

1) Artykuł 1 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1626/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych na Morzu Śródziemnym, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2550/2000 z dnia 17 listopada 2000 r. należy interpretować w taki sposób, że z jednej strony wejście w życie tego rozporządzenia nie ma wpływu na ważność dodatkowego środka krajowego stanowiącego zakaz przyjętego przed tym wejściem w życie, a z drugiej strony, że nie stoi on na przeszkodzie takiemu środkowi, pod warunkiem że zakaz ten jest zgodny ze wspólną polityką rybołówstwa, że środek ten nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu i nie narusza zasady równego traktowania, co powinien zbadać sąd krajowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327z 20.12.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republika Litewska) — Kirin Amgen, Inc. przeciwko Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras

(Sprawa C-66/09) ⁽¹⁾

(Prawo patentowe — Gotowe produkty lecznicze — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Artykuł 7, art. 19 i art. 19a lit. e) — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Termin na złożenie wniosku o takie świadectwo)

(2010/C 288/17)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kirin Amgen, Inc.

Strona pozwana: Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras

Interwenient: Amgen Europe BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Wykładnia art. 3 lit. b), art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 19 i art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182, s. 1) — Spółka uprawniona z patentu europejskiego na określony produkt leczniczy, która uzyskała także pozwolenie na wprowadzenie tego produktu do obrotu we Wspólnocie, a następnie wystąpiła o wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego na ten produkt — Określenie początku biegu terminu na złożenie wniosku o udzielenie dodatkowego świadectwa ochronnego — Dzień wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu czy dzień wejścia w życie wskazanego rozporządzenia w stosunku do Litwy w związku z jej przystąpieniem do Unii Europejskiej

Sentencja

Artykuł 7 i art. 19a lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, w brzmieniu ustalonym na mocy Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, należy rozumieć w ten sposób, że nie zezwalają one na to, by uprawniony z ważnego patentu podstawowego na dany produkt miał prawo żądać od właściwego organu litewskiego, w terminie 6 miesięcy od dnia przystąpienia Republiki Litewskiej do Unii Europejskiej, wydania dodatkowego świadectwa ochronnego w sytuacji, gdy ponad 6 miesięcy przed tym przystąpieniem zostało na ten produkt wydane wspólnotowe pozwolenie na wprowadzenie do obrotu w charakterze produktu leczniczego, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych, ale w odniesieniu do tego produktu nie zostało wydane pozwolenie na wprowadzenie do obrotu na Litwie.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2010 r. — Calvin Klein Trademark Trust przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Zafra Marroquineres SL

(Sprawa C-254/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy CK CREACIONES KENNYA — Sprzeciw właściciela między innymi graficznego wspólnotowego znaku towarowego CK Calvin Klein i krajowych znaków towarowych CK — Oddalenie sprzeciwu)

(2010/C 288/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Calvin Klein Trademark Trust (przedstawiciel: T. Andrade Boué, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: O. Mondéjar Ortuño, pełnomocnik), Zafra Marroquineres SL (przedstawiciel: J.E. Martín Álvarez, abogado)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 7 maja 2009 r. w sprawie T-185/07 Calvin Klein Trademark Trust przeciwko OHIM i Zafra Marroquineres, SL, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM wydanej w dniu 29 marca 2007 r. (sprawa R 314/2006-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Calvin Klein Trademark Trust a Zafra Marroquineres, SL.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Calvin Klein Trademark Trust zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 września 2010 r. — Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG

(Sprawa C-265/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie oznaczenia graficznego „a” — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Znak towarowy tworzony przez pojedynczą literę)

(2010/C 288/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (przedstawiciel: M. Wolter, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie T-23/07 Borco-Marken-Import Matthiesen przeciwko OHIM (a), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 listopada 2006 r. oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, na mocy której odmówiono rejestracji oznaczenia graficznego „a” jako wspólnotowego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 33 — Charakter odróżniający znaku towarowego tworzonego przez pojedynczą literę

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 9 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Schneider Electric SA, Republice Federalnej Niemiec i Republice Francuskiej

(Sprawa C-440/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Uchylenie zaskarżonego wyroku w części — Stan postępowania pozwalający na wydanie orzeczenia w sprawie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Ocena szkody)

(2010/C 288/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Petite, F. Arbault, T. Christoforou, R. Lyal i C-F Durand, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Schneider Electric SA (przedstawiciele: M. Pittie i A. Winckler, adwokaci), Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 11 lipca 2007 r. w sprawie T-351/03 Schneider Electric SA przeciwko Komisji, w którym Sąd nakazał Komisji Europejskiej naprawić szkodę Schneider Electric z jednej strony związaną z kosztami poniesionymi przez Schneider Electric w celu uczestniczenia we wznowionym postępowaniu w sprawie kontroli koncentracji, jakie przeprowadzono po ogłoszeniu wyroków Sądu z dnia 22 października 2002 r. w sprawach połączonych T-310/01 i T-77/02 Schneider Electric przeciwko Komisji, a z drugiej strony związaną z kwotą obniżki ceny sprzedaży Legrand S.A., którą Schneider Electric musiała zastosować wobec nabywcy w zamian za przeniesienie terminu faktycznej realizacji sprzedaży Legrand na dzień 10 grudnia 2002 r. — Przesłanki odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty — Pojęcie naruszenia, szkody i bezpośredniego związku pomiędzy popełnionym naruszeniem a powstałą szkodą — „Wystarczająco istotne” naruszenie prawa wspólnotowego w postępowaniu w sprawie kontroli zgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem

Sentencja

1) Wysokość podlegającej naprawieniu szkody, wymieniona w pkt 3 sentencji wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie C-440/07 P Komisja przeciwko Schneider Electric (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) zostaje ustalona na kwotę 50 000 EUR.

- 2) Żądanie Schneider Electric SA dotyczące zasądzenia kosztów postępowania zostaje oddalone.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte d'appello di Roma — Włochy) — Luigi Ricci (C-286/09), Aduo Pisaneschi (C-287/09) przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawy połączone C-286/09 i C-287/09) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Trybunałem — Urzędnicy — Emerytura — Kumulacja okresów ubezpieczeniowych — Artykuł 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Uwzględnienie okresów aktywności zawodowej w ramach Wspólnot Europejskich — Artykuł 10 WE)

(2010/C 288/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Roma.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Luigi Ricci (C-286/09), Aduo Pisaneschi (C-287/09)

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte d'appello di Roma — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie — Wykładnia art. 17, 39 i 42 WE — Świadczenia w razie starości — Sumowanie okresów ubezpieczeniowych — Nieuwzględnienie okresu przynależności do wspólnego systemu ubezpieczenia chorobowego Wspólnot Europejskich

Sentencja

Wykładni art. 10 WE w związku z Regulaminem pracowniczym urzędników Wspólnot Europejskich należy dokonywać w ten sposób,

że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które nie zezwala na uwzględnienie lat pracy przepracowanych przez obywatela Unii w służbie instytucji Unii, takiej jak Komisja Wspólnot Europejskich lub organu Unii, takiego jak Komitet Społeczno-Ekonomiczny dla celów nabycia prawa do emerytury w ramach systemu krajowego, niezależnie od tego czy chodzi o wcześniejszą czy zwykłą emeryturę zainteresowanego.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma — Republika Węgierska) — RANI Slovakia s.r.o. przeciwko Hankook Tire Magyarországi Kft.

(Sprawa C-298/09) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Przystąpienie do Unii Europejskiej — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 96/71/WE — Oddelegowanie pracowników w ramach świadczenia usług — Przedsiębiorstwo pracy tymczasowej — Wymóg posiadania siedziby na terytorium państwa członkowskiego, w którym usługa jest świadczona)

(2010/C 288/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RANI Slovakia s.r.o.

Strona pozwana: Hankook Tire Magyarországi Kft.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 3 lit. c) WE, art. 49, 52 i 54 WE, oraz dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18, s. 1) — Uregulowanie krajowe ograniczające prowadzenie działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej jedynie do przedsiębiorstw posiadających siedzibę na terytorium krajowym

Sentencja

- 1) Wykładni art. 49–54 WE nie można dokonywać w ten sposób, że uregulowanie państwa członkowskiego dotyczące prowadzenia działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej obowiązujące w dniu przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej pozostaje ważne do czasu przyjęcia przez Radę Unii Europejskiej programu lub dyrektyw wykonujących te postanowienia w celu ustalenia warunków liberalizacji dla tego rodzaju usług.
- 2) Ani motyw 19 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, ani jej art. 1 ust. 4 nie mogą być interpretowane w ten sposób, że państwo członkowskie może zastrzec prowadzenie działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej jedynie dla przedsiębiorstw posiadających siedzibę na terytorium krajowym lub traktować je — w zakresie wydawania zezwolenia na wykonywanie działalności — w sposób bardziej korzystny niż przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 3) Wykładni art. 49–54 WE należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowania państwa członkowskiego takiego jak w sprawie przed sądem krajowym, które zastrzega prowadzenie działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej dla przedsiębiorstw posiadających siedzibę na terytorium krajowym.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 17 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou — Republika Cypru) — Giorgios Michalias przeciwko Christinie A. Ioannou-Michalii

(Sprawa C-312/09) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 — Artykuły 2, 42 i 46 — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach małżeńskich — Przystąpienie państwa do Unii Europejskiej — Postępowanie rozwodowe wszczęte przed przystąpieniem — Czasowy zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1347/2000)

(2010/C 288/23)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Anotato Dikastirio Kyprou

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giorgios Michalias

Strona pozwana: Christina A. Ioannou-Michalia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Anotato Dikastirio Kyprou — Właściwość sądów państwa członkowskiego (Cypr) do dokonywania wykładni i stosowania art. 2 ust. 1, art. 42 i 46 rozporządzenia Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków (Dz.U. L 160, s. 19) — Postępowanie rozwodowe wszczęte przez małżonka przed sądem cypryjskim po wejściu w życie rozporządzenia, ale przed dniem, w którym Cypr stał się państwem członkowskim — Postępowanie rozwodowe wszczęte przez małżonkę po dniu 1 maja 2004 r. przed sądem innego państwa członkowskiego (Zjednoczone Królestwo), które przez cały okres mający znaczenie dla sprawy było państwem członkowskim — Oboje małżonkowie posiadający obywatelstwo cypryjskie, których miejscem stałego pobytu jest Zjednoczone Królestwo

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków nie znajduje zastosowania do pozwu rozwodowego wniesionego do sądu danego państwa przed dniem, w którym państwo to stało się państwem członkowskim Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 12 maja 2010 r. — Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-350/09 P) (¹)

(Odwołanie — Europejski Fundusz Społeczny — Pomoc finansowa — Cofnięcie)

(2010/C 288/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (przedstawiciel: C. Bonnefoi, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: (przedstawiciel: L. Bouyon, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie T-444/07 CPEM przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 4645 z dnia 4 października 2007 r. dotyczącej cofnięcia pomocy przyznanej z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) mocą decyzji C(1999) 2645 z dnia 17 sierpnia 1999 r. — Mikroprojekty wpływające na wzrost zatrudnienia i spójności społecznej — Naruszenie prawa do obrony i zasady równego traktowania — Nieuwzględnienie pojęcia „współodpowiedzialność” — Naruszenie zasady pewności prawa wynikające z istnienia kilku różnych wersji „przewodnika promotora” — Wątpliwości dotyczące możliwości stosowania rozporządzenia Rady nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1), na którym bazuje decyzja OLAF-u.

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — DSV Road NV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-358/09 P) (¹)

(Odwołanie — Kodeks celny — Przywóz dyskiek pochodzących z Tajlandii — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych)

(2010/C 288/25)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: DSV Road NV (przedstawiciele: A. Poelmans i G. Preckler, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie T-219/07 DSV Road przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 kwietnia 2007 r. wskazującej władzom belgijskim, że uzasadnione jest dokonanie zaksięgowania retrospektywnego należności celnych przywozowych od dyskiek pochodzących z Tajlandii i że nie jest uzasadnione umorzenie tych należności (sprawa REC 05/02).

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *DSV Road NV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Gennaro Curia przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-381/09) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Zakres zastosowania — Zwolnienia z podatku VAT — art. 13 część B lit. d) pkt 1 — Udzielanie oraz pośredniczenie w sprawach kredytu, oraz zarządzanie kredytem — Pożyczki lichwiarskie)

(2010/C 288/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gennaro Curia

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Interpretacja art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 154, s. 1) — Zwolnienia — Czynności polegające na udzielaniu oraz pośredniczeniu w sprawach kredytu, oraz zarządzanie kredytem — Działalność polegająca na udzielaniu lichwierskich pożyczek pieniężnych, niezgodna z prawem krajowym

Sentencja

Działalność polegająca na udzielaniu pożyczek lichwierskich, stanowiąca przestępstwo na gruncie krajowego prawa karnego, jest objęta, mimo swego niezgodnego z prawem charakteru, zakresem zastosowania szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku. Artykuł 13 część B lit. d) pkt 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może opodatkować powyższej działalności podatkiem od wartości dodanej w sytuacji, gdy odpowiadająca jej działalność polegająca na udzielaniu pożyczek pieniężnych o nienadmiernych stopach procentowych jest objęta zwolnieniem z tego podatku.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2010 r. — Royal Appliance International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

(Sprawa C-448/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Wcześniejszy znak towarowy „sensixx” — Oznaczenie słowne „Centrixx” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego — Spór zawisły przed krajowymi organami sądowymi — Wniosek o zawieszenie postępowania przed Trybunałem)

(2010/C 288/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Royal Appliance International GmbH (przedstawiciele: K.J. Michaeli i M. Schork, Rechtsanwälte)

Druża strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik), BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (przedstawiciel: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 15 września 2009 r. w sprawie T-446/07 Royal Appliance International przeciwko OHIM — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. odmawiającej rejestracji oznaczenia słownego „Centrixx” jako wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów należących do klasy 7, uwzględniając sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego „sensixx” — Brak zawieszenia postępowania w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie sporu zawisłego przed krajowymi organami sądowymi, dotyczącego wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wcześniejszego znaku towarowego — Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku dwóch znaków towarowych

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Royal Appliance International GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 10 czerwca 2010 r. — Thomson Sales Europe przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-498/09 P) (¹)

(Odwołanie — Kodeks celny — Zwolnienie z należności celnych — Odstąpienie od retrospektywnego pokrycia należności celnych — Cło antidumpingowe — Brak rażącego niedbalstwa — Złożoność regulacji — Doświadczenie zawodowe — Staranność przedsiębiorcy — Odbiorniki telewizyjne z ekranem do odbioru kolorowego produkowane w Tajlandii — Akty zaskarżalne)

(2010/C 288/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Thomson Sales Europe (przedstawiciele: adwokaci F. Foucault i F. Goguel)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Bouyon i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E.

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 29 września 2009 r. w sprawach połączonych T-225/07 i T-364/07 Thomson Sales Europe przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie, której przedmiotem było stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sygn. akt REM nr 03/05 z dnia 7 maja 2007 r., na mocy której poinformowano władze francuskie, iż nie było uzasadnione przyznanie umorzenia należności celnych przywózowych, nałożonych na odbiorniki telewizyjne z ekranem do odbioru kolorowego produkowane w Tajlandii, o których mowa w ich wniosku z dnia 14 września 2005 r., a także stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 20 lipca 2007 r., w którym nie potwierdzono możliwości skorzystania z odstąpienia od retrospektywnego pokrycia należności celnych przywózowych nałożonych na te odbiorniki — Postępowanie w przedmiocie wniosku o umorzenie należności na podstawie art. 239 kodeksu celnego i wniosku o odstąpienie od pokrycia wskazanych należności na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego — Naruszenie prawa do obrony — Błędna kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Spółka Thomson Sales Europe zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania) w dniu 13 lipca 2010 r. — Ángel Lorenzo González Alonso przeciwko Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E

(Sprawa C-352/10)

(2010/C 288/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ángel Lorenzo González Alonso.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady 85/577/EWG ⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa należy interpretować w sposób ścisły, tak że w konsekwencji nie będzie ona obejmować umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa handlowego, które oferuje ubezpieczenie na życie w zamian za składkę pieniężną, która ma być inwestowana w zmiennych proporcjach w inwestycje o stałym oprocentowaniu, w inwestycje o oprocentowaniu zmiennym oraz w produkty inwestycji finansowych danego przedsiębiorstwa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 372, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 19 lipca 2010 r. — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (Sabam) przeciwko Netlog NV

(Sprawa C-360/10)

(2010/C 288/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgische Vereniging van Uitgevers, Componisten en Auteurs (Sabam)

Strona pozwana: Netlog NV

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywy 2001/29 ⁽¹⁾ i 2004/48 ⁽²⁾, w związku z dyrektywami 95/46 ⁽³⁾, 2000/31 ⁽⁴⁾ i 2002/58 ⁽⁵⁾, interpretowane w szczególności w świetle art. 8 i 10 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, pozwalają państwom członkowskim upoważnić sąd krajowy, który ma orzekać co do istoty sprawy i jedynie na podstawie przepisu stanowiącego, że „[sądy krajowe] mogą również wydać nakaz zaprzestania określonych działań wobec pośredników, których

usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do naruszania praw autorskich i pokrewnych”, do nakazania podmiotowi świadczącemu usługi hostingowe, by wprowadził, w stosunku do wszystkich swoich klientów, in abstracto i w celach zapobiegawczych, na swój koszt i bez ograniczenia w czasie, system filtrowania zdecydowanej większości informacji przechowywanych na jego serwerach w celu wykrycia plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, filmowe lub audiowizualne, do których SABAM rości sobie prawa, i następnie zablokowania wymiany tych plików?

- (¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
- (²) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).
- (³) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).
- (⁴) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. L 178, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej („dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej”) (Dz.U. L 201, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso (Portugalia) w dniu 21 lipca 2010 r. — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues przeciwko Companhia de Seguros Zurich SA

(Sprawa C-363/10)

(2010/C 288/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria de Jesus Barbosa Rodrigues.

Strona pozwana: Companhia de Seguros Zurich SA.

Pytania prejudycjalne

W razie zderzenia pojazdów, jeżeli wina za spowodowanie wypadku, w wyniku którego poniósł śmierć jeden z kierowców, nie może zostać przypisana żadnemu z kierujących, czy jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, tj. art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy (dyrektywy 72/166/EWG) (¹), art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy (dyrektywy 84/5/EWG) (²) oraz art. 1 trzeciej dyrektywy (dyrektywy 90/232/EWG) (³) w świetle ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości, możliwość rozłożenia odpowiedzialności na zasadzie ryzyka [art. 506 ust 1 i 2 Código Civil (kodeksu cywilnego)], które to rozłożenie ma bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania — na rzecz rodziców ofiary (ponieważ takie rozłożenie odpowiedzialności na zasadzie ryzyka oznacza proporcjonalne obniżenie kwoty odszkodowania)?

- (¹) Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1).
- (²) Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, s. 17).
- (³) Dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33).

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-365/10)

(2010/C 288/32)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

— ponieważ w trakcie kolejnych lat przekraczano dopuszczalne wartości rocznego i dziennego stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu, stwierdzenie, że Republika Słowenii naruszyła zobowiązania, które na niej ciążyą

na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu ⁽¹⁾, obowiązujących od dnia 11 czerwca 2010 r. na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy ⁽²⁾;

— obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z rocznego sprawozdania Republiki Słowenii w zakresie przestrzegania dopuszczalnych dziennych i rocznych wartości stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu wynika, że w Słowenii w latach 2005, 2006 i 2007 w strefach SI1, SI2 i SI4 oraz w aglomeracjach SIL i SIM zostały przekroczone dopuszczalne wartości dziennego i rocznego stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu. Komisja Europejska nie otrzymała żadnej informacji dotyczącej obowiązku stosowania wartości dopuszczalnych zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 2008/50/WE.

⁽¹⁾ Dz.U L 163, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U L 152, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 maja 2010 r. w sprawie T-432/05 EMC Development AB przeciwko Komisji Europejskiej wniesione w dniu 22 lipca 2010 r. przez EMC Development AB

(Sprawa C-367/10 P)

(2010/C 288/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: EMC Development AB (przedstawiciel: W.N. Schelp, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- (i) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 września 2005 r.;

(ii) tytułem żądania ewentualnego względem (i) — uchylenie w całości lub w części zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia z uwzględnieniem dostarczonych przez Trybunał wskazówek;

(iii) w każdym razie obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że podzielając stanowisko Komisji dotyczące wytycznych, Sąd zmusił wnoszącą odwołanie do udowodnienia okoliczności faktycznych oraz nałożył na wnoszącą odwołanie ciężar nie do udźwignięcia. Czyniąc tak zmierzał do uzyskania dowodu skutków norm zharmonizowanych, nie rozważając obszerniejszego i bardziej zasadniczego zagadnienia ich charakteru. Wnosząca odwołanie uważa, że stanowi to naruszenie prawa oraz iż odwrócona została kolejność przeprowadzania porównania charakteru i skutków normy zharmonizowanej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sąd Administracyjny, Izba Finansowa, Wydział II (Rzeczpospolita Polska) w dniu 26 lipca 2010 r. — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-372/10)

(2010/C 288/34)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelnego Sądu Administracyjnego, Izby Finansowej, Wydział II

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pak-Holdco Sp zoo

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wykładni art. 7 ust. 1 dyrektywy 69/335/EWG ⁽¹⁾ sąd krajowy zobowiązany jest uwzględnić postanowienia dyrektyw zmieniających, w szczególności dyrektyw 73/79/EWG ⁽²⁾ i 73/80/EWG ⁽³⁾, w sytuacji, gdy dyrektywy te nie obowiązywały już w momencie akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej?

2) W przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy wyłączenie aktywów spółki kapitałowej z podstawy opodatkowania podatkiem kapitałowym, określone w art. 5 ust. 3 tiret pierwsze dyrektywy 69/335/EWG dotyczy wyłącznie aktywów spółki kapitałowej, której kapitał ulega podwyższeniu?

⁽¹⁾ Dz. U. L 249 z 3.10.1969, str. 25

⁽²⁾ Dz. U. L 103 z 18.4.1973, str. 13

⁽³⁾ Dz. U. L 103 z 18.4.1973, str. 15

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 maja 2010 r. w sprawie T-21/05 Chalkor AE Epexergasias Metallon przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 30 lipca 2010 r. przez Chalkor AE Epexergasias Metallon

(Sprawa C-386/10 P)

(2010/C 288/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chalkor AE Epexergasias Metallon (przedstawiciel: I. Forrester QC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości lub w części wyroku Sądu Pierwszej Instancji w zakresie w jakim oddala on żądanie Halcor stwierdzenia nieważności art. 1 decyzji;
- zniesienie grzywny lub obniżenie jej kwoty albo zastosowanie innych stosownych środków;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących powodów:

a) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo ograniczając zakres kontroli sądowej. Sąd nie uwzględnił podstawowej kwestii czy grzywna wymierzona Halcor była stosowna, słuszna i proporcjonalna w stosunku do wagi i czasu trwania zachowania niezgodnego z prawem;

b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę równego traktowania. Mimo że Sąd słusznie orzekł, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania traktując Halcor i inne przedsiębiorstwa w sposób jednakowy, podczas gdy takie traktowanie nie było obiektywnie uzasadnione, naruszał tę zasadę w dalszym toku postępowania;

c) Grzywna orzeczona przez Sąd Pierwszej Instancji została ustalona w sposób nieracjonalny i arbitralny;

d) Zaskarżony wyrok nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia zastosowanej wobec Halcor grzywny.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 4 sierpnia 2010 r. — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-392/10)

(2010/C 288/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytanie prejudycjalne

Czy warunek otrzymania refundacji zróżnicowanej, który jest unormowany w art. 15 ust. 1 w związku z ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania

systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽¹⁾, mianowicie dokonanie przywozowych formalności celnych, jest spełniony, w sytuacji gdy produkt w państwie trzecim przeznaczenia po odprawie celnej zostaje zgodnie z procedurą uszlachetniania czynnego bez pobierania należności celnych przywozowych poddany istotnej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾, a produkt będący rezultatem tej obróbki lub przetworzenia zostaje wywieziony do państwa trzeciego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 6 sierpnia
2010 r. — Société Groupe Limagrain Holding przeciwko
FranceAgriMer**

(Sprawa C-402/10)

(2010/C 288/37)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Groupe Limagrain Holding.

Strona pozwana: FranceAgriMer

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy brak ewidencji towarowej produktów lub towarów objętych procedurą składu celnego, stanowiący naruszenie obowiązków spoczywających na prowadzącym skład celny na mocy wspólnotowych uregulowań celnych, jest wystarczającym powodem pozbawienia eksportera, który złożył w tym składzie swoje produkty lub towary, wstępnego finansowania refundacji ustanowionego przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych w związku z przepisami rozporządzenia Rady

(EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów rolnych?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie ma to konsekwencje dla kwot już otrzymanych przez beneficjenta?

W szczególności:

- a) W przypadku gdy wykazano, iż towary zostały faktycznie wywiezione: czy kwotę refundacji z tytułu tego wywozu należy uznać za uzyskaną w całości lub w części przez eksportera? Czy w tym ostatnim przypadku należy przyjąć tę stawkę refundacji, która została ustalona uprzednio na podstawie uregulowań w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych, czy też stawkę obowiązującą w dniu faktycznego wywozu w granicach lub poza granicami ustalonej uprzednio stawki?
- b) Przy założeniu obowiązku zwrotu całości lub części otrzymanych kwot refundacji: czy na podstawie art. 33 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych należy podwyższyć kwotę do zwrotu o karę przewidzianą w tych przepisach, pomimo że obowiązek prowadzenia ewidencji towarowej spoczywa na prowadzącym skład celny, w przypadku gdy tak jak w niniejszej sprawie skład celny jest składem prywatnym typu C prowadzonym przez samego eksportera produktów rolnych?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Amtsgericht Bruchsal (Niemcy) w dniu 10
sierpnia 2010 r. — Postępowanie karne przeciwko QB (*)**

(Sprawa C-405/10)

(2010/C 288/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Bruchsal

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

QB (*)

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾ w związku z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że istnieje zakaz przemieszczania do Libanu odpadów z kategorii B 1120 załącznika IX do konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z dnia 22 marca 1989 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-410/10)**

(2010/C 288/39)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Karanassou-Apostolopoulou i G. Braun)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym, bądź w każdym razie nie podając wspomnianych przepisów do wiadomości Komisji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy 2007/36/WE do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 3 sierpnia 2009 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Prato (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Micheli Pulignani, Alfonsowi Picariello, Biance Cilla, Andrei Morettiemu, Mauro Bianconiemu, Patrizio Goriemu, Emiliowi Duranti, Concettie Zungri

(Sprawa C-413/10)

(2010/C 288/40)

*Język postępowania: włoski***Sąd krajowy**

Tribunale Ordinario di Prato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti, Concetta Zungri

Pytania prejudycjalne

Czy włoskie przepisy z dziedziny przyjmowania zakładów zawarte w art. 4 ustawy nr 401/89 i art. 88 Regio decreto nr 773/31 w wersji zmienionej art. 37 ust. 4 i 5 ustawy nr 388 z dnia 23 grudnia 2000 r., art. 38 decreto-legge nr 223/06 i art. 23 umowy wzorcowej opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE z dnia 30 sierpnia 2006 r. są zgodne z art. 43 i 49 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko 3 M Italia Spa

(Sprawa C-417/10)

(2010/C 288/41)

*Język postępowania: włoski***Sąd krajowy**

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: 3 M Italia Spa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada zwalczania nadużycia prawa w sprawach podatkowych, tak jak została ona zdefiniowana w wyrokach z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax i in., Zb.Orz. s. I-1609 oraz z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie C-425/06 Part Service, Zb.Orz. s. I-897, stanowi podstawową zasadę prawa wspólnotowego wyłącznie w zakresie podatków zharmonizowanych i w sprawach uregulowanych normami wtórnego prawa wspólnotowego czy też rozciąga się, jak przypadki nadużycia podstawowych swobód, na sprawy z zakresu podatków niezharmonizowanych, takich jak podatki bezpośrednie, gdy przedmiotem opodatkowania są transgraniczne operacje gospodarcze, takie jak nabycie przez spółkę praw do czerpania korzyści z akcji innej spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
- 2) Abstrahując od odpowiedzi na poprzednie pytanie, czy istnieje interes o znaczeniu wspólnotowym w przewidzeniu przez państwa członkowskie odpowiednich instrumentów walki z unikaniem opodatkowania w zakresie podatków niezharmonizowanych; czy takiemu interesowi stoi na przeszkodzie niestosowanie — w ramach środka abolicji podatkowej — zasady nadużycia prawa uznanej także jako reguła prawa krajowego i czy w takim przypadku występuje naruszenie zasad wynikających z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej?
- 3) Czy z zasad, które regulują rynek jednolity, można wywieść zakaz przewidzenia — poza nadzwyczajnymi środkami polegającymi na całkowitym zrzeczeniu się roszczenia podatkowego — nadzwyczajnego środka w zakresie zakańczania sporów podatkowych, którego zastosowanie jest ograniczone w czasie i uzależnione od zapłaty tylko części należnego podatku, i to znacznie niższej od pełnej kwoty tego podatku?
- 4) Czy zasada niedyskryminacji i uregulowanie w zakresie pomocy państwa stoją na przeszkodzie systemowi zakańczania sporów podatkowych, o który chodzi w niniejszej sprawie?
- 5) Czy zasada skutecznego stosowania prawa wspólnotowego stoi na przeszkodzie nadzwyczajnemu uregulowaniu proceduralnemu ograniczonemu w czasie, które usuwa kontrolę zgodności z prawem (a w szczególności kontrolę prawidłowej wykładni i stosowania prawa wspólnotowego) przez sąd orzekający w ostatniej instancji, na którym spoczywa obowiązek przedłożenia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni?

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 lipca 2010 r. w sprawie T-60/09 Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM: Stabilator sp. z o.o., wniesione w dniu 23 sierpnia 2010 r. przez Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH

(Sprawa C-418/10 P)

(2010/C 288/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (przedstawiciele: adwokaci A. Zinnecker i S. Müller)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Stabilator sp. z o.o.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie T-60/09;
- wydanie wyroku kończącego postępowanie w sprawie, uwzględniając żądania wnoszącej odwołanie przedstawione przez nią w pierwszej instancji;
- ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd;

— obciążenie kosztami drugiej strony postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie podnosi, po pierwsze, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest wewnętrznie sprzeczne: Sąd uznaje z jednej strony, że Izba Odwoławcza ograniczyła się do zbadania, jakiego rodzaju przedsiębiorstwa oferują sporne towary i usługi, a w konsekwencji mogła popełnić błąd w ocenie przy określaniu kręgu tych przedsiębiorstw w wyniku zbyt zawężającej interpretacji wykazu towarów i usług zarejestrowanego dla wcześniejszego znaku towarowego spowodowanej postrzeganiem owych towarów i usług jako całości. Po drugie, stwierdza on, że kwestia, czy Izba Odwoławcza popełniła błąd w ocenie, może zostać rozstrzygnięta jedynie po przeprowadzeniu analizy „ustaleń Izby Odwoławczej dotyczących każdego z towarów i każdej z usług, dla których dokonano zgłoszenia” i podejmuje następnie takie badanie, mimo że nie zostało ono przeprowadzone przez Izbę Odwoławczą, dochodząc do wniosku, że Izba Odwoławcza nie popełniła błędu w ocenie. Ta niespójność działa na niekorzyść wnoszącej odwołanie, ponieważ Sąd w ramach przeprowadzanych przez niego szczegółowych porównań zawsze odwołuje się ostatecznie do „całościowego porównania” dokonanego przez Izbę Odwoławczą na podstawie rodzajów działalności, prowadząc w konsekwencji również w tym zakresie do zawężającej interpretacji wykazu towarów i usług objętych wcześniejszą rejestracją.
- 2) Po drugie, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ, opierając się na całościowym porównaniu dokonanym przez Izbę Odwoławczą na podstawie rodzajów działalności, w ramach każdego przeprowadzonego przez niego szczegółowego porównania zawężająco interpretuje wykazy towarów i usług kolidujących ze sobą znaków i w rezultacie wypacza treść tych wykazów i okoliczności, które należy z nich wywieść, takie jak charakter, przeznaczenie, sposób używania i adresaci danych towarów lub usług.
- 3) Po trzecie, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 65 rozporządzenia nr 207/2009 i regulamin postępowania, a w szczególności wspólnotową zasadę prawa do bycia wysłuchanym, która znajduje wyraz we wspomnianych przepisach, uznając niektóre z przedłożonych mu dokumentów za niedopuszczalne, mimo że wnosząca odwołanie nie mogła się na nie powołać w postępowaniu przed OHIM, ponieważ nie mogła przewidzieć, że OHIM dokona porównania towarów i usług zamieszczonych na wykazach w sposób całościowy, a nie szczegółowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Söll GmbH przeciwko Tetra GmbH

(Sprawa C-420/10)

(2010/C 288/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Söll GmbH

Strona pozwana: Tetra GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla zaklasyfikowania produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE⁽¹⁾ konieczne jest bezpośrednie biologiczne lub chemiczne oddziaływanie tego produktu na sam organizm szkodliwy w celu jego zniszczenia, odstraszenia, unieszkodliwienia, zapobiegania szkodom lub zwalczania w inny sposób, czy też wystarczające jest w tym względzie już pośrednie oddziaływanie na organizm szkodliwy?
- 2) Jeżeli Trybunał uzna, że dla zaklasyfikowania produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE wystarczające jest już pośrednie biologiczne lub chemiczne oddziaływanie produktu na organizm szkodliwy: Jakie wymogi powinno spełniać pośrednie oddziaływanie produktu na organizm szkodliwy, aby uznać ten produkt za „produkt biobójczy” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE, czy też wystarczające jest jakiegokolwiek pośrednie oddziaływanie dla uzasadnienia właściwości biobójczych produktu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 31 sierpnia 2010 r. — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, w skład którego wchodzi Banca Nazionale dell'Agricoltura spa przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-427/10)

(2010/C 288/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, w skład którego wchodzi Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady efektywności, niedyskryminacji i neutralności podatkowej w dziedzinie podatku od wartości dodanej sprzeciwiają się przepisom lub praktyce krajowej, które na nowo interpretują prawo nabywcy/zleceńodawcy do zwrotu nienależnie zapłaconego podatku VAT, jako nienależnego świadczenia uregulowanego przepisami prawa cywilnego, w przeciwieństwie do prawa do zwrotu wykonywanego przez dłużnika głównego (sprzedającego/usługodawcę), w terminie znacznie dłuższym dla tego pierwszego tak, że wniosek złożony przez niego w takim czasie, że termin na złożenie wniosku przez tego drugiego już upłynął, może prowadzić do zasądzenia zwrotu podatku od tego drugiego, bez możliwości uzyskania przez ten podmiot dalszego zwrotu od organów podatkowych, przy czym przepisy te lub praktyka nie przewidują żadnego instrumentu zapobiegającego konfliktom lub sprzecznościom między postępowaniami, które wszczęto lub które zostaną wszczęte przed różnymi sądami?
- 2) Czy z powyżej przywołanymi zasadami zgodna jest praktyka lub orzecznictwo krajowe, które pozwalają na nakazanie sprzedającemu/usługodawcy zwrotu na rzecz nabywcy/zleceńodawcy, jeśli ten pierwszy nie powołał się na swe uprawnienie do zwrotu przed innym sądem w przewidzianym terminie, opierając się na wykładni sądowej — do której dostosowana jest praktyka administracyjna — uznającej czynność za podlegającą opodatkowaniu?

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2010 r. — The Wellcome Foundation Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Serono Genetics Institute SA

(Sprawa C-461/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy FAMOXIN — Wniosek o unieważnienie złożony przez właściciela słownego krajowego znaku towarowego LANOXIN — Oddalenie wniosku o unieważnienie)

(2010/C 288/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: The Wellcome Foundation Ltd (przedstawiciel: adwokat R. Gilbey)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Serono Genetics Institute SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 23 września 2009 r. w sprawach połączonych T-493/07, T-26/08 i T-27/08 GlaxoSmithKline, Laboratórios Wellcome de Portugal i The Wellcome Foundation przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela słownego krajowego znaku towarowego „LANOXIN”, zarejestrowanego dla towarów należących do klasy 5, na decyzję R 8/2007-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 14 września 2007 r. oddalającą odwołanie wniesione od decyzji Wydziału Unieważnień, na mocy której oddalono złożony przez wnoszącą odwołanie wniosek o unieważnienie prawa do słownego wspólnotowego znaku towarowego „FAMOXIN” dla towarów i usług należących do klasy 5

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) The Wellcome Foundation Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-200/08) ⁽¹⁾

(2010/C 288/46)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii

(Sprawa C-527/09) ⁽¹⁾

(2010/C 288/49)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 7 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-190/09) ⁽¹⁾

(2010/C 288/47)

Język postępowania: grecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Palermo — Włochy) — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale przeciwko Seasoft Spa

(Sprawa C-88/10) ⁽¹⁾

(2010/C 288/50)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 maja 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH przeciwko Ministerstvo životního prostředí

(Sprawa C-299/09) ⁽¹⁾

(2010/C 288/48)

Język postępowania: czeski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-100/10) ⁽¹⁾

(2010/C 288/51)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — British Aggregates i in. przeciwko Komisji(Sprawa T-359/04) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Obowiązująca w Zjednoczonym Królestwie opłata środowiskowa od kruszywa — Wylączenie mające zastosowanie do Irlandii Północnej — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Poważne trudności — Współnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego)

(2010/C 288/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Aggregates Association (Lanark, Zjednoczone Królestwo); Healy Bros. Ltd (Middleton, Irlandia); oraz David K. Trotter & Sons Ltd (przedstawiciele: C. Pouncey, solitor, i L. Van den Hende, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Flett i T. Scharf, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo M. Bethell, następnie E. Jenkinson i I. Rao, a wreszcie S. Ossowski, pełnomocnicy, wspierani przez M. Hall oraz G. Facennę, barristers)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 1614 wersja ostateczna z dnia 7 maja 2004 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zmiany mającego zastosowanie do Irlandii Północnej wyłączenia z obowiązującej w Zjednoczonym Królestwie opłaty od kruszywa

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2004) 1614 wersja ostateczna z dnia 7 maja 2004 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zmiany mającego zastosowanie do Irlandii Północnej wyłączenia z obowiązującej w Zjednoczonym Królestwie opłaty od kruszywa.
- 2) Komisja pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez British Aggregates Association, Healy Bros. Ltd i David K. Trotter & Sons Ltd.

- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004.**Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Deltafina przeciwko Komisji**(Sprawa T-29/05) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Zgodność pisma w sprawie przedstawienia zarzutów z zaskarżoną decyzją — Prawo do obrony — Definicja rynku właściwego — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności obciążające — Rola przywódcy kartelu — Współpraca)

(2010/C 288/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Deltafina SpA (Orvieto, Włochy) (przedstawiciele: R. Jacchia, A. Terranova, I. Picciano, F. Ferraro, J.-F. Bellis i F. Di Gianni, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i F. Amato, a następnie É. Gippini Fournier i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania) oraz — posiłkowo — obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Wysokość grzywny nałożonej na spółkę Deltafina SpA w art. 3 decyzji Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania) zostaje ustalona na kwotę 6 120 000 EUR.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Deltafina pokrywa trzy czwarte własnych kosztów i trzy czwarte kosztów poniesionych przez Komisję, a Komisja — jedną czwartą własnych kosztów i jedną czwartą kosztów poniesionych przez Deltafinę.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 — Komisja przeciwko Alexiadou

(Sprawa T-312/05) (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Umowa dotycząca projektu rozwoju technologii w zakresie produkcji nieprzepuszczalnych skór — Niewykonanie umowy — Zwrot zaliczki — Odsetki za zwłokę — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu wyroku — Postępowanie zaoczne)

(2010/C 288/54)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Efrosyni Alexiadou (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat C. Matellas)

Przedmiot

Skarga wniesiona przez Komisję na mocy art. 238 WE w celu uzyskania zwrotu kwoty 23 036,31 EUR, wypłaconej przez nią stronie pozwanej w ramach umowy dotyczącej projektu rozwoju technologii przeznaczonej do produkcji nieprzepuszczalnych skór (umowa G1ST-CT-2002-50227), wraz z odsetkami za zwłokę.

Sentencja

1) Nakazuje się zwrot przez Efrosyni Alexiadou na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 23 036,31 EUR wraz z odsetkami za zwłokę:

— w wysokości 5,25 % w stosunku rocznym za okres od dnia 1 marca 2003 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r.,

— wg rocznej stopy odsetek mającej zastosowanie na podstawie prawa belgijskiego, lecz nie wyższej niż 5,25 % w stosunku rocznym, za okres od dnia 1 sierpnia 2005 r. do dnia całkowitej spłaty należności.

2) Efrosyni Alexiadou zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Szwajcaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-319/05) (¹)

(Stosunki zewnętrzne — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego — Niemieckie przepisy dotyczące dostępu do portu lotniczego w Zurychu — Rozporządzenie (EWG) nr 2408/92 — Prawo do obrony — Zasada niedyskryminacji — Zasada proporcjonalności)

(2010/C 288/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Konfederacja Szwajcarska (przedstawiciele: adwokaci S. Hirsbrunner, U. Soltész i P. Melcher)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Benyon, M. Huttunen i M. Niejahr, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: C.-D. Quassowski i A. Tiemann, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata T. Masinga); i Landkreis Waldshut (przedstawiciel: adwokat M. Núñez-Müller)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/12/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 18 ust. 2 zdanie pierwsze umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 (sprawa TREN/AMA/11/03 — niemieckie przepisy dotyczące dostępu do lotniska w Zurychu) (Dz.U. 2004 L 4, s. 13)

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Konfederacja Szwajcarska pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.

3) Republika Federalna Niemiec i Landkreis Waldshut pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004 (poprzednio sprawa C-70/04).

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EMCDDA

(Sprawa T-63/06) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa EMCDDA — Świadczenie usług informatycznych w zakresie programowania i konsultacji — Odrzucenie oferty oferenta — Kryteria udzielenia zamówienia — Oczywisty błąd w ocenie — Równość traktowania — Przejrzystość — Zasada dobrej administracji — Obowiązek uzasadnienia)

(2010/C 288/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii z dnia 5 grudnia 2005 r., na mocy której nie wybrano oferty zgłoszonej przez skarżącą w ramach zaproszenia do składania ofert na usługi programowania i konsultacji (Dz.U. S 187) i udzielono zamówienia innemu oferentowi oraz skarga o odszkodowanie.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Usha Martin przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-119/06) (¹)

(Dumping — Przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Indii — Naruszenie zobowiązania — Zasada proporcjonalności — Artykuł 8 ust. 1, 7 i 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 8 ust. 1, 7 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2010/C 288/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Usha Martin (Kalkuta, Indie) (przedstawiciele: adwokat K. Adamantopoulos, J. Branton, solicitor, adwokaci V. Akritidis i Y. Melin,)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Berrischa); oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Stancanelli i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji 2006/38/WE z dnia 22 grudnia 2005 r. zmieniającej decyzję 1999/572/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu lin i kabli z drutu stalowego, pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. 2006, L 22, s. 54), a także, po drugie, rozporządzenia Rady (WE) nr 121/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1858/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli, pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 22, s. 1).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Usha Martin Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Tomra Systems i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-155/06) (¹)

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek urzędzeń do zbierania zużytych opakowań po napojach — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG — Porozumienia w sprawie wyłączności, zobowiązania ilościowe i rabaty lojalnościowe stanowiące element strategii wykluczania konkurentów z rynku — Grzywna — Proporcjonalność)

(2010/C 288/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tomra Systems ASA (Asker, Norwegia), Tomra Europe AS (Asker), Tomra Systems GmbH (Hilden, Niemcy), Tomra Systems BV (Apeldoorn, Niderlandy), Tomra Leergutsysteme GmbH (Wiedeń, Austria), Tomra Systems AB (Sollentuna, Szwecja) i Tomra Butikkssystemer AS (Asker) (przedstawiciele: początkowo A. Ryan, solicitor, i J. Midthjell, adwokat, następnie A. Ryan i N. Frey, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: É. Gippini Fournier, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 734 wersja ostateczna z dnia 29 marca 2006 r., dotyczącej postępowania na mocy art. 82 [WE] i art. 54 porozumienia EOG (sprawa COMP/E.-1/38-113/Prokent-Tomra).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB i Tomra Butikkssystemer AS ponoszą własne koszty postępowania oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — CSL Bering przeciwko Komisji i EAL

(Sprawa T-264/07) (¹)

(Produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Postępowanie w zakresie oznaczania sierocych produktów leczniczych — Wniosek o oznaczenie ludzkiego fibrynogenu jako sierociego produktu leczniczego — Obowiązek złożenia wniosku o oznaczenie przed złożeniem wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu — Decyzja EAL w przedmiocie ważności wniosku)

(2010/C 288/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CSL Behring GmbH (Marburg, Niemcy) (przedstawiciele: C. Koenig, profesor, i adwokat F. Leinen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i B. Schima, pełnomocnicy) oraz Europejska Agencja Leków (EAL) (przedstawiciele: V. Salvatore, pełnomocnik, wspierany przez T. Eickego, barrister, i C. Sherlikera, solicitor)

Interwenienci popierający żądania Komisji: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Waldherr i I. Anagnostopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Leków (EAL) z dnia 24 maja 2007 r. uznającej za nieważny wniosek skarżącej o oznaczenie ludzkiego fibrynogenu jako sierociego produktu leczniczego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych (Dz.U. 2000, L 18, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CSL Behring GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Leków (EAL).
- 3) Parlament Europejski pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji**(Sprawa T-300/07) ⁽¹⁾**

(Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowa procedura przetargowa — Świadczenie usług informatycznych dotyczących zarządzania portalem internetowym i jego utrzymania — Odrzucenie oferty złożonej przez jednego z oferentów — Kryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Równość traktowania — Przejrzystość)

(2010/C 288/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, pełnomocnik, wspierany przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 maja i z dnia 13 lipca 2007 r. odrzucających oferty złożone przez skarżącą w ramach ogłoszenia o przetargu ENTR/05/78, na część 1 (prace redakcyjne i tłumaczenia) i na część 2 (zarządzanie infrastrukturą), na zarządzanie portalem „Twoja Europa” i jego utrzymanie (Dz.U. 2006/S 143-153057) oraz udzielających powyższych zamówień innemu oferentowi, a po drugie, wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2007 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE w ramach przetargu ENTR/05/78, w zakresie części 2 zamówienia (zarządzanie infrastrukturą) na zarządzanie portalem Twoja Europa i jego utrzymanie, oraz o udzieleniu tego zamówienia innemu oferentowi.
- 2) W wniosek o stwierdzenie nieważności zostaje oddalony w pozostałym zakresie.
- 3) Wniosek o odszkodowanie zostaje oddalony.
- 4) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis ponosi 50 % własnych kosztów i

50 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską, a Komisja Europejska ponosi 50 % własnych kosztów i 50 % kosztów poniesionych przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Al-Aqsa przeciwko Radzie**(Sprawa T-348/07) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zamrożenie funduszy — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB i rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostosowanie żądań — Kontrola sądowa — Warunki wdrożenia środków Unii w postaci zamrożenia funduszy)

(2010/C 288/61)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Al-Aqsa (Heerlen, Niemalandy) (przedstawiciele: adwokaci J. Pauw, G. Pulles, A. M. van Eik i M. Uiterwaal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan, G.J. Van Hegelsom i B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Niemalandów (przedstawiciele: C.M. Wissels, M. de Mol i Y. de Vries, pełnomocnicy) oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: P. van Nuffel i S. Boelaert, pełnomocnicy)

Przedmiot

Początkowo, zasadniczo, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE (Dz.U. L 169, s. 58) w zakresie dotyczącym skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE, decyzji Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2007/445/WE, decyzji Rady z dnia 15 lipca 2008 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2007/868/WE, decyzji Rady z dnia 26 stycznia 2009 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2008/583/WE oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 501/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. wykonującego art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającego decyzję 2009/62/WE w zakresie dotyczącym Stichting Al-Aqsa.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Stichting Al-Aqsa.
- 4) Królestwo Niderlandów oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Axis przeciwko OHIM — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX)

(Sprawa T-70/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ETRAX — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe zawierające elementy słowne ETRA I+D — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dopuszczalność odwołania wnoszonego do izby odwoławczej — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 i art. 59 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Axis AB (Lund, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Norderyd)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Etra Investigación y Desarrollo, SA (Walencja, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. (sprawa R 334/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Etra Investigación y Desarrollo, SA a Axis AB.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 27 listopada 2007 r. (sprawa R 334/2007-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Etra Investigación y Desarrollo, SA a Axis AB.
- 2) OHIM pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Axis.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Now Pharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/08) (¹)

(Produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Postępowanie w sprawie oznaczenia jako sierocznego produktu leczniczego — Wniosek o oznaczenie produktu leczniczego „Specjalny płynny wyciąg z korzenia glistnika jaskółcze ziele” („Ukrain”) jako sierocznego produktu leczniczego — Decyzja Komisji w sprawie odmowy oznaczenia jako sierocznego produktu leczniczego)

(2010/C 288/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Now Pharm AG (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci C. Kaletta oraz I.-J. Tegebauer, następnie C. Kaletta)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima oraz M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 6132 z dnia 4 grudnia 2007 r. oddalającej wniosek o przyznanie produktowi leczniczemu „Specjalny płynny wyciąg z korzenia glistnika jaskółcze ziele” oznaczenia jako sierociego produktu leczniczego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych (Dz.U. L 18, s. 1)

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Now Pharm AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Kido przeciwko OHIM — Amberes (SCORPIONEXO)

(Sprawa T-152/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SCORPIONEXO — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy ESCORPION — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Kido Industrial Ltd (Yangcheon-gu, Korea) (przedstawiciel: adwokat M. Mall)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Amberes, SA (Igualada, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 stycznia 2008 r. (sprawa R 287/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Amberes, SA a Kido Industrial Ltd.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Kido Industrial Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Wyrok Sądu z dnia 10 września 2010 r. — MPDV Mikrolab przeciwko OHIM (ROI ANALYZER)

(Sprawa T-233/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ROI ANALYZER — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor (Mostach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Göpfert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2008 r. (sprawa R 1525/2006-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego ROI ANALYZER jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-387/08) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa Urzędu Publikacji — Świadczenie usług informatycznych — Odrzucenie oferty oferenta — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kryteria i podkryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Przejrzystość — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy — Wniosek o odszkodowanie)

(2010/C 288/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokaci N. Korogiannakis i Paraskevi Katsimani)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i N. Bambara, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Publikacji Unii Europejskiej z dnia 20 czerwca 2008 r. w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą w ramach postępowania przetargowego na usługi informatyczne utrzymania systemów SEI-BUD/AMD/CR i związane z tym usługi (nr AO 10185) oraz decyzji w sprawie udzielenia zamówienia innemu oferentowi, a po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ponosi 90 % własnych kosztów i 90 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską, a Komisja Europejska ponosi 10 % własnych kosztów i 10 % kosztów poniesionych przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Wilfer przeciwko OHIM (Przedstawienie główki gitary)

(Sprawa T-458/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego główkę gitary w kolorach srebrnym, szarym i brązowym — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 zdanie pierwsze nr 207/2009) — Równość traktowania)

(2010/C 288/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Kockläuner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lipca 2008 r. (sprawa R 78/2007-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego główkę gitary w kolorach srebrnym, szarym i brązowym jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) H.P. Wilfer zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 6 z 10.1.2008.

Wyrok Sądu z dnia 3 września 2010 r. — Companhia Muller de Bebidas przeciwko OHIM — Missiato Industria e Comercio (61 A NOSSA ALEGRIA)

(Sprawa T-472/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego 61 A NOSSA ALEGRIA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CACHAÇA 51 i wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe Cachaça 51 i Pirassununga 51 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Companhia Muller de Bebidas (przedstawiciele: adwokaci G. Da Cunha Ferreira i I. Bairrão)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Missiato Industria e Comercio Ltda (Santa Rita Do Passa Quatro, Brazylia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lipca 2008 r. (sprawa R 1687/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Companhia Muller de Bebidas a Missiato Industria e Comercio Ltda.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 lipca 2008 r. (sprawa R 1687/2007-1).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Nadine Trautwein Rolf Trautwein przeciwko OHIM (Hunter)

(Sprawa T-505/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Hunter — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego)

(2010/C 288/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nadine Trautwein Rolf Trautwein GbR, Research and Development (Leopoldshöhe, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Czychowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 września 2008 r., sprostowaną w dniu 5 lutego 2009 r. (sprawa R 1733/2007-1), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Hunter jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nadine Trautwein Rolf Trautwein GbR, Research and Development zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — 4care przeciwko OHIM — Laboratorios Diafarm (Acumed)

(Sprawa T-575/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Acumed — Wcześniejsze słowny krajowy znak towarowy AQUAMED ACTIVE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 4care AG (Kilonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Redeker i M. Diesbach)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Laboratorios Diafarm, SA (Barberà del Vallès, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Sugrañes Coca)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 października 2008 r. (sprawa R 1636/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Laboratorios Diafarm, SA a 4care AG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) 4care AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — Carpent Languages przeciwko Komisji

(Sprawa T-582/08) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowe postępowanie przetargowe — Organizacja zebrań i konferencji — Odrzucenie oferty oferenta — Przyznanie zamówienia innemu oferentowi — Oczywisty błąd w ocenie — Równe traktowanie)

(2010/C 288/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carpent Languages (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Goergen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Simon i E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez F. Tulkensa i V. Osta, adwokatów)

Przedmiot

Skarga na decyzję Komisji z dnia 30 października 2008 r. o odrzuceniu oferty przedstawionej przez skarżącą w ramach przetargu na część nr 4 zamówienia VT/2008/036, zatytułowaną „Udostępnienie grup tłumaczy ustnych zgodnie z wymogami językowymi danego wydarzenia” (Kontrakty ramowe dotyczące usług organizacji zebrań i konferencji) i decyzję Komisji z dnia 17 listopada 2008 r. wskazującą spółkę, której udzielono zamówienia w zakresie części nr 4 oraz wnioszek o zasądzenie od Komisji odszkodowania w razie nieuwzględnienia przez Sąd skargi o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej ofertę skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) *Carpent Languages SPRL* pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — *Micro Shaping* przeciwko *OHIM* (packaging)

(Sprawa T-64/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego *packaging* — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: *Micro Shaping Ltd* (Goring-by-Sea, Worthing, West Sussex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat A. Franke)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej *OHIM* z dnia 11 grudnia 2008 r. (sprawa R 1063/2008-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego *packaging* jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) *Micro Shaping Ltd* zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 1 września 2010 r. — *Skareby* przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/09 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2005 r. — Sprawozdanie uproszczone za okres od stycznia do września 2005 r. — Całkowite przejęcie ustaleń zawartych w sprawozdaniu z przebiegu kariery zawodowej za 2004 r., którego częściowa nieważność została stwierdzona po wydaniu zaskarżonego wyroku)

(2010/C 288/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carina Skareby (Louvain, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i J. Baquero Gruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie F-34/07 *Skareby* przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie F-34/07 *Skareby* przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze) zostaje uchylony w zakresie w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił zarzut dotyczący braku oceny wydajności Cariny Skarby w okresie od stycznia do września 2005 r.

2) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie sporządzenia sprawozdania z przebiegu kariery C. Skareby za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r. w zakresie obejmującym pkt 6.1 zatytułowany „Wydajność”.

3) Skarga wniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej, która została zarejestrowana pod numerem F-34/07, zostaje w pozostającym zakresie oddalona.

4) Komisja Europejska zostaje obciążona całością kosztów postępowania w niniejszej instancji a także postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2010 r. — adp Gauselmann przeciwko OHIM — Maclean (Archer Maclean's Mercury)

(Sprawa T-106/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Archer Maclean's Mercury — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Merkur — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Archer Maclean (Banbury, Oxfordshire, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 stycznia 2009 r. (sprawa R 1266/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między adp Gauselmann GmbH a Archer Maclean.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) adp Gauselmann GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Icebreaker przeciwko OHIM — Gilmar (ICEBREAKER)

(Sprawa T-112/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ICEBREAKER — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ICEBERG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Częściowa odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 288/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Icebreaker Ltd (Wellington, Nowa Zelandia)
(przedstawiciel: adwokat L. Prehn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Gilmar SpA (San Giovanni in Marignano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Perani i P. Pozzi)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 stycznia 2009 r. (sprawa R 1536/2007-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Gilmar SpA a Icebreaker Ltd.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Icebreaker Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2010 r. — Quinta do Portal przeciwko OHIM — Vallegre (PORTO ALEGRE)

(Sprawa T-369/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy PORTO ALEGRE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VISTA ALEGRE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2010/C 288/76)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Sociedade Quinta do Portal, SA (Porto, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat B. Belchior)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Novais Gonçalves, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci P. López Ronda i G. Macias Bonilla)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 czerwca 2009 r. (sprawa R 1012/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Vallegre, Vinhos do Porto, SA a Sociedade Quinta do Portal, SA.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Sociedade Quinta do Portal, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Postanowienie Sadu z dnia 29 lipca 2010 r. — Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-475/08 P) (¹)

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Nabór — Stanowisko referendarza — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2010/C 288/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Radu Duta (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Krieg)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Schauss, następnie A. Placco, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 4 września 2008 r. w sprawie F-103/07 Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylenie tego wyroku

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Radu Duta pokryje własne koszty oraz koszty poniesione przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ramach niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

**Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2010 r. —
Schemaventotto przeciwko Komisji****(Sprawa T-58/09) ⁽¹⁾**

**(Skarga o stwierdzenie nieważności — Koncentracje —
Rezygnacja z projektu koncentracji — Decyzja o zamknięciu
postępowania wszczętego na podstawie art. 21 ust. 4
rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Akt niezaskarżalny —
Niedopuszczalność)**

(2010/C 288/78)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Schemaventotto SpA (Mediolan, Włochy)
(przedstawiciele: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. Rizza
i M. Piergiovanni, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci
i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Abertis Infraestructuras,
SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: M. Roca Junyent i
P. Callol García, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawartej lub decyzji
zawartych rzekomo w piśmie Komisji z dnia 13 sierpnia 2008
r. dotyczącym postępowania wszczętego na podstawie art. 21
ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20
stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsię-
wzięci (Dz.U. L 24, s. 1) w odniesieniu do koncentracji
pomiędzy interwenientem a Autostrade SpA (sprawa
COMP/M.4388 Abertis/Autostrade).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Schemaventotto SpA pokrywa własne koszty i koszty poniesione
przez Komisję Europejską.
- 3) Abertis Infraestructuras, SA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

**Postanowienie prezesa Sądu z dnia 8 września 2010 r. —
Noko Ngele przeciwko Komisji****(Sprawa T-15/10 R II)**

**(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego —
Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Nowy
wniosek — Niedopuszczalność)**

(2010/C 288/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mariyus Noko Ngele (Bruksela, Belgia) (przed-
stawiciel: F. Sabakunzi, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Bordes,
pełnomocnik)

Przedmiot

Wniosek zmierzający zasadniczo do stwierdzenia, że protokół
posiedzenia Komisji (2009) 1874 wersja ostateczna z dnia 27
maja 2009 r. jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim
wynika z niego, że Komisja postanowiła udzielić pomocy
prawnej jednemu ze swych byłych członków oraz kilku swym
pracownikom.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postę-
powanie w sprawie.

**Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2010 r. — Hartmann-
Lamboy przeciwko OHIM — Diptyque (DYNIQUE)****(Sprawa T-305/10)**

(2010/C 288/80)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Marlies Hartmann-Lamboy (Westerburg,
Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Loos)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: DIPTYQUE SAS (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

— Częściowe stwierdzenie nieważności lub zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 maja 2010 r. w sprawie R 1217/2009-1 w zakresie, w jakim nie uwzględnia żądań strony skarżącej;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu, postępowania przed Izbą Odwoławczą oraz postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy DYNIQUE dla towarów i usług należących do klas 3, 41 i 44.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: DIPTYQUE SAS.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy DIPTYQUE dla towarów i usług należących do klas 3, 4 i 35.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, biorąc pod uwagę brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd pomiędzy spornymi znakami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2010 r. — Chabou przeciwko OHIM — Chalou Kleiderfabrik (CHABOU)

(Sprawa T-323/10)

(2010/C 288/81)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Chickmouza Chabou (Rheine, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K.J. Triebold)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Chalou Kleiderfabrik GmbH (Herschweiler-Pettersheim, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie R 1165/2009-1 lub jej zmiana polegająca na oddaleniu sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy CHABOU dla towarów z klasy 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Chalou Kleiderfabrik GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy i międzynarodowy znak towarowy Chalou dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zaskarżona decyzja nie zważy na szczególne okoliczności niniejszego przypadku, tylko w sposób rutynowy i schematyczny stosuje zasady wypracowane w odniesieniu do zagadnień podobieństwa oznaczeń oraz chronionych towarów i usług w związku z prawdopodobieństwem wprowadzenia w błąd, nie uwzględniając w wystarczającym stopniu konkretnych aspektów danego przypadku i zalecanej całościowej oceny wszystkich okoliczności.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2010 r. — Iliad i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-325/10)

(2010/C 288/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Iliad SA (Paryż, Francja), Free infrastructure SAS (Paryż) i Free SA (Paryż) (przedstawiciel: T. Cabot, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie — na podstawie art. 263 TFUE — nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 września 2009 r. zatwierdzającej finansowanie publiczne w wysokości 59 mln EUR projektu sieci ultraszerokopasmowej w departamencie Hauts-de-Seine;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7426 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. ⁽¹⁾, w której Komisja stwierdziła, że rekompensata kosztów świadczenia usługi publicznej w wysokości 59 mln EUR przyznana przez władze francuskie na rzecz konsorcjum mającego na celu budowę i obsługę ultraszerokopasmowej sieci łączności elektronicznej (projekt THD 92) w departamencie Hauts-de-Seine nie stanowi pomocy państwa.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty oparte na:

- naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim Komisja naruszyła wszystkie cztery kryteria wskazane w wyroku w sprawie *Altmark* ⁽²⁾, uznając, że rozpatrywany środek nie stanowi pomocy państwa;
- naruszeniu obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczających elementów pozwalających uznać, że wszystkie przesłanki stosowania wyroku w sprawie *Altmark* zostały spełnione;
- naruszeniu obowiązku wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE w zakresie, w jakim wskazówki obejmujące: czas trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego, dokumenty wskazujące na zakres i złożoność badania, które winno zostać przeprowadzone, oraz częściowo niekompletny i niedostateczny charakter zaskarżonej decyzji, dowodzą tego, że Komisja wydała sporną decyzję mimo faktu, iż doświadczyła poważnych trudności przy ocenie, czy rozpatrywany środek jest zgodny ze wspólnym rynkiem.

⁽¹⁾ Pomoc państwa N 331/2008 — Francja.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg*, Rec. 2003, s. I-7747).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach jasnoszarym, ciemnoszarym, beżowym, ciemnoczerwonym i brązowym)

(Sprawa T-326/10)

(2010/C 288/83)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Württenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie R 188/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w kwadraty w kolorach jasnoszarym, ciemnoszarym, beżowym, ciemnoczerwonym i brązowym dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach czarnym, ciemnoszarym, jasnoszarym i ciemnoczerwonym)

(Sprawa T-327/10)

(2010/C 288/84)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie R 189/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w kwadraty w kolorach czarnym, ciemnoszarym, jasnoszarym i ciemnoczerwonym dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach ciemnoszarym, jasnoszarym, beżowym i ciemnoczerwonym)

(Sprawa T-328/10)

(2010/C 288/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie R 190/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w kwadraty w kolorach ciemnoszarym, jasnoszarym, beżowym i ciemnoczerwonym dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Fraas przeciwko OHIM (Motyw przedstawiający kwadraty w kolorach czarnym, szarym, beżowym i ciemnoczerwonym)

(Sprawa T-329/10)

(2010/C 288/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie R 191/2010-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w kwadraty w kolorach czarnym, szarym, beżowym i ciemnoczerwonym dla towarów z klas 18, 24 i 25.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r. — Leifheit AG przeciwko OHIM

(Sprawa T-334/10)

(2010/C 288/87)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leifheit AG (Nassau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci G. Hasselblatt i V.Töbelmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vermop Salmon GmbH

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 maja 2010 r. w sprawach połączonych R 924/2009-1 i R 1013/2009-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania;

— w razie gdyby Vermop Salmon wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta — obciążenie jej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Twist System dla towarów należących do klas 7, 8 i 21.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Vermop Salmon GmbH.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowny znak towarowy „TWIX” dla towarów należących do klasy 21 oraz słowny znak towarowy „TWIXTER” dla towarów należących do klas 9, 12, 21, 22 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania Vermop Salmon mającego na celu oddalenie wniosku o rejestrację znaku towarowego strony skarżącej w odniesieniu do innych towarów oraz oddalenie odwołania strony skarżącej.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z tego względu, że Pierwsza Izba Odwoławcza OHIM nie zbadała, czy dowody używania przedstawione przez Vermop Salmon wystarczyły do ustalenia rzeczywistego używania wcześniejszych wspólnotowych znaków towarowych, jak również naruszenie art. 57 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie w związku z art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 z tego względu, że dowody używania dołączone do akt przez Vermop Salmon nie wskazywały na rzeczywiste używanie wcześniejszych wspólnotowych znaków towarowych, naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 z tego względu, że kolidujące ze sobą znaki nie są podobne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — Seatech International i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-337/10)

(2010/C 288/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Seatech International, Inc. (Cartagena, Kolumbia), Tuna Atlantic, Ltda (Cartagena) i Comextun, Ltda (Cartagena) (przedstawiciel: adwokat F. Foucault)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 468/2010 z dnia 28 maja 2010 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, w zakresie w jakim wyznacza ono kuter rybacki Marta Lucia R jako kuter prowadzący połowy NNN;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. w zakresie w jakim stanowi ono przepisy wykonawcze w odniesieniu do procedury wyznaczania kutrów rybackich prowadzących połowy NNN z naruszeniem zasady kontrydiktoryjności i zakazu dyskryminacji;
- orzeczenie, że kuter rybacki Marta Lucia R nie jest kutrem prowadzącym połowy NNN.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący — właściciel i użytkownik kutra rybackiego Marta Lucia R oraz podmiot będący kupcem złowionych przez ów kuter ryb — żądają stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 468/2010 z dnia 28 maja 2010 r., ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy ⁽¹⁾ (zwany dalej „wykazem NNN UE”) oraz wyznaczającego kuter rybacki Marta Lucia R jako prowadzący nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy. Strona skarżąca żąda jednocześnie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽²⁾, ustanawiającego procedurę sporządzania przytoczonego wykazu NNN EU.

Strona skarżąca podnosi, że kuter Marta Lucia R został umieszczony w wykazie NNN Unii Europejskiej wyłącznie ze względu na fakt, iż figurował on w wykazie kutrów rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, sporządzonym przez Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego (zwanym dalej „wykazem NNN IATTC”).

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi pewną liczbę zarzutów dotyczących w szczególności:

- naruszenia zasad kontrydiktoryjności i prawa do obrony, gdyż kuter rybacki Marta Lucia R został umieszczony w wykazie NNN IATTC bez przeprowadzenia procedury zapewniającej poszanowanie prawa zainteresowanego do przedstawienia swego stanowiska;
- naruszenia zakazu dyskryminacji, jako że kuter rybacki Marta Lucia R został automatycznie umieszczony w wykazie NNN EU, ponieważ figurował w wykazie NNN IATTC, podczas gdy inne kutry prowadzące połowy na terytorium państw członkowskich zostały umieszczone w wykazie NNN EU w wyniku przeprowadzenia procedury respektującej zasadę kontrydiktoryjności;
- okoliczności, że decyzje wydane przez Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego były nieważne, ponieważ komisja ta przekroczyła swe kompetencje, jako że została powołana do zadań informacyjnych i badawczych w zakresie ochrony gatunków, nie posiadając uprawnień do wydawania wiążących decyzji; oraz
- faktu, że żadna z okoliczności faktycznych nie pozwalała na zakwalifikowanie działalności połowowej kutra Marta Lucia R jako nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w rozumieniu prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131, s. 22

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Komisja przeciwko Tornasol Films

(Sprawa T-338/10)

(2010/C 288/89)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A.-M. Rouchaud-Joët, pełnomocnik, wspierana przez R. Alonso Pérez-Villanueva, adwokata)

Strona pozwana: Tornasol Films, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- Obciążenie strony pozwanej obowiązkiem zapłaty stronie skarżącej kwoty 19 554 EUR wraz z odsetkami za zwłokę według stawki 5 % rocznie, za okres od dnia 14 kwietnia 2009 r., oraz
- obciążenie Tornasol Films, S.A całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy zarzucanego naruszenia umowy zawartej pomiędzy Komisją i stroną pozwaną w ramach programu MEDIA Plus.

Zgodnie z postanowieniami omawianej umowy beneficjent powinien zapisać równowartość kwoty otrzymanej jako pomoc wspólnotowa na specjalne konto w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia produkcji oraz przedłożyć Komisji projekt ponownego zainwestowania omawianej kwoty w terminie sześciu miesięcy od tego samego dnia.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że:

- pozwana naruszyła swe zobowiązania umowne, mimo że nie przedstawiła żadnego argumentu ani nie złożyła sprzeciwu względem noty obciążeniowej przesłanej przez Komisję;
- zakładając, iż beneficjent uchybił swym zobowiązaniom określonym w umowie, jej postanowienia umożliwiają Komisji rozwiązanie umowy oraz żądanie odzyskania kwot wypłaconych w ramach wsparcia finansowego;
- mimo licznych upomnień i wezwań pozwana nie zwróciła przyznanych funduszy.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2010 r. — Cosepuri przeciwko EFSA

(Sprawa T-339/10)

(2010/C 288/90)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Cosepuri Soc. coop. p.a. (Bologna, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Fiorenza)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

W tym zakresie podniesiono, że brak wskazania oferowanej ceny sprawia, że zaskarżone akty pozbawione są uzasadnienia.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności procedury przetargowej w zakresie przewidującym ocenę ofert pod względem ekonomicznym na zamkniętym spotkaniu.
- Stwierdzenie nieważności decyzji o udzieleniu zamówienia spółce ANME oraz wszystkich późniejszych aktów.
- Zasądzenie od EFSA odszkodowania na rzecz Cosepuri.
- Obciążenie EFSA kosztami postępowania.

Trzeci zarzut dotyczy naruszenia art. 100 rozporządzenia Rady (WE) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r., naruszenie specyfikacji i oczywisty błąd w ocenie popełniony przez komisję przetargową przy ocenianiu ofert ekonomicznych.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Zarzuty i główne argumenty

W ogłoszeniu o zamówieniu z dnia 1 marca 2010 r., opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich w dniu 13 marca 2010 r., Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) wezwał do składania ofert w procedurze otwartej na świadczenie usług przewozowych we Włoszech i w Europie przez okres 48 miesięcy o wartości szacunkowej 4 000 000 EUR, określając ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie jako kryterium udzielenia zamówienia, na podstawie specyfikacji (dokument B). Skarżąca złożyła swą ofertę, lecz zamówienie zostało udzielone innemu przedsiębiorcy.

Skarżąca podważa powyższą decyzję w niniejszej skardze.

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca zarzuca naruszenie art. 89 rozporządzenia (WE) nr 1605/2002 (¹) oraz zasad dobrej administracji, przejrzystości, jawności i prawa dostępu do akt postępowania ze względu na nieupublicznienie otwarcia ofert technicznych i przyznania punktów za oferty ekonomiczne. W tym miejscu wskazano, że oferowana cena nie może być uznana za informację poufną.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi naruszenie art. 100 rozporządzenia (WE) nr 1605/2002, naruszenie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (²), naruszenie obowiązku uzasadnienia decyzji, przejrzystości i prawa dostępu do akt postępowania ze względu na to, że dostęp do akt po przeprowadzeniu postępowania został ograniczony z powołaniem się na poufny charakter informacji na temat oferty ekonomicznej i dokumentów publicznych, takich jak numery rejestracyjne pojazdów.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — CTG Luxembourg PSF przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-340/10)

(2010/C 288/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Computer Task Group Luxembourg PSF SA (CTG Luxembourg PSF) (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciel: M. Thewes, adwokat)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Nakazanie połączenia niniejszej sprawy ze sprawą zawisłą przed ósmą izbą Sądu pod numerem T-170/10;
- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 czerwca 2010 r. o udzieleniu zamówienia „AO 008/2009: Wsparcie dla użytkowników systemów IT i systemu telefonicznego 1 i 2 stopnia, call center, zarządzanie sprzętem użytkownika końcowego” innemu oferentowi;

— ustalenie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej i zasądzenie od Trybunału Sprawiedliwości odszkodowania na rzecz strony skarżącej za ogół szkody poniesionej w związku z zaskarżoną decyzją i wyznaczenie eksperta w celu oszacowania tej szkody;

— obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same, jak podniesione w sprawie T-170/10, CTG Luxembourg PSF przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości ⁽¹⁾, dotyczącej tego samego przetargu.

(¹) Dz.U. 2010, C 161, s. 48.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2010 — Hartmann przeciwko OHIM — Mölnlycke Health Care (MESILETTE)

(Sprawa T-342/10)

(2010/C 288/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Paul Hartmann (Heidenheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Aicher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Mölnlycke Health Care AB (Göteborg, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie R 1222/2009-2 oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Mölnlycke Health Care AB

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „MESILETTE” dla towarów należących do klasy 5 — zgłoszenie nr 6494025

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja w Niemczech słownego znaku towarowego „MEDINETTE” pod numerem 1033551 dla towarów należących do klasy 25; rejestracja międzynarodowa słownego znaku towarowego „MEDINETTE” pod numerem 486204 dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 poprzez dokonanie przez Izbę błędnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w szczególności podobieństwa oznaczeń.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Etimine and Etiproducts przeciwko ECHA

(Sprawa T-343/10)

(2010/C 288/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Etimine SA (Bettembourg, Luksemburg) oraz Ab Etiproducts Oy (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Wreszcie, zaskarżony akt opiera się na rozporządzeniu Komisji (WE) nr 790/2009, które jest samo w sobie niezgodne z prawem.

Żądania strony skarżącej

— Uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną.

— Stwierdzenie niezgodności z prawem rozporządzenia Komisji (WE) nr 790/2009 ⁽¹⁾ z dnia 10 sierpnia 2009 r. w zakresie, w jaki dotyczy ono kwasu bornego i tetraboranów disodu.

— Stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w zakresie, w jakim dotyczy on kwasu bornego i tetraboranów disodu.

— Obciążenie ECHA kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 790/2009 z dnia 10 sierpnia 2009 r. dostosowujące do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 235, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. U. 196, s. 1)

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów o wpisaniu kwasu bornego i tetraboranów disodu na listę kandydacką substancji utworzoną na podstawie art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ⁽²⁾. Dodatkowo skarżące wnoszą, na podstawie art. 277 TFUE, o stwierdzenie niezgodności z prawem rozporządzenia Komisji (WE) nr 790/2009 z dnia 10 sierpnia 2009 r. w zakresie dotyczącym kwasu bornego i tetraboranów disodu.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze, zaskarżony akt został wydany z naruszeniem zasadniczych wymogów proceduralnych i w wyniku naruszenia prawa, ponieważ nie spełnia on przesłanek określonych w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 i załączniku XV do niego.

Po drugie, zaskarżony akt oparty jest na oczywistym błędzie w ocenie i narusza rozporządzenie (WE) nr 1907/2006, ponieważ ECHA nie przedstawiła dowodów i nie wykazała, iż borany spełniają kryteria uznania ich za działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 2 zgodnie z dyrektywą 67/548 ⁽³⁾.

Ponadto, wydając zaskarżony akt ECHA naruszyła obowiązującą w prawie UE zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — UPS Europe i United Parcel Service Deutschland przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/10)

(2010/C 288/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UPS Europe NV/S.A. (Bruksela, Belgia) i United Parcel Service Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Niemcy) (przedstawiciele: T. R. Ottervanger i E. V. A. Henny, advocaten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, na podstawie art. 265 TFUE, beczynności Komisji polegającej na niezajęciu stanowiska w sprawie o sygn. C 36/07 (poprzednia sygn. NN 25/07) Niemcy przeciwko Deutsche Post;

— obciążenie Komisja kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zmierzają za pomocą niniejszej skargi do stwierdzenia, na podstawie art. 265 TFUE, bezczynności Komisji polegającej na niezajęciu stanowiska w sprawie o sygn. akt C 36/07 (poprzednia sygn. akt NN 25/07) Niemcy przeciwko Deutsche Post (Dz.U. 2007 C 245, s. 21).

Na poparcie swej skargi skarżący podnoszą, że Komisja nie zajęła w rozsądnym czasie stanowiska w powyższym dochodzeniu, przez co naruszyła art. 7 i 13 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

Ponadto nie zajmując w rozsądnym czasie stanowiska Komisja naruszyła także zasadę dobrej administracji oraz zasadę pewności prawa. Zdaniem skarżących, należało przestrzegać zasady dobrej administracji, gdyż należy ona do zasad ogólnych wspólnych tradycjom konstytucyjnym państw członkowskich. Co więcej, zasada ta została w sposób wyraźny ujęta w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2010 C 83, s. 389).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Borax Europe przeciwko ECHA

(Sprawa T-346/10)

(2010/C 288/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Borax Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat K. Nordlander i H. Person, solicytor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

— Uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną.

— Stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o zidentyfikowaniu określonych boranów jako „substancji wzbudzających szczególnie duże obawy” spełniających przesłanki z art. 57 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”) ⁽¹⁾ i o umieszczeniu ich na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy do udzielenia zezwolenia (zwanej dalej „listą kandydacką”) z dnia 18 czerwca 2010 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

— Obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o uznaniu określonych boranów jako „substancji wzbudzających szczególnie duże obawy” spełniających przesłanki z art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH i o umieszczeniu ich na liście kandydackiej w dniu 18 czerwca 2010 r.

Borany, których umieszczenie na liście kandydackiej na mocy zaskarżonego aktu skarżąca podważa, to: kwas borny, CAS Nr 10043-35-3, EC Nr 233-139-2; tetraboran disodu, bezwodny; tetraboran disodu dziesięciowodny, tetraboran disodu pięciowodny (CAS Nr 1330-43-4, 1303-96-4, 12179-04-3, EC Nr 215-540-4) („borany”). Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy: zaskarżony akt winien zostać uznany za nieważny, ponieważ oparty jest na dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, która zawiera pewne oczywiste błędy, co spowodowało naruszenie istotnego wymogu proceduralnego określonego w art. 59 rozporządzenia REACH. Jako uzasadnienie decyzji ECHA dokumentacja ta wskazuje, że borany są obecnie sklasyfikowane w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, co nie jest zgodne ze stanem faktycznym.

Zarzut drugi: ECHA wydała zaskarżony akt niewykonując uprzednio swej funkcji polegającej na przeprowadzeniu „merytorycznej” oceny, czy borany spełniają przesłanki, o których mowa w art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH. Zatem wydając zaskarżony akt ECHA dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, przekroczyła swe kompetencje i naruszyła zasadę dobrej administracji.

Zarzut trzeci: wreszcie, borany nie spełniają określonych w art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH przesłanek uznania ich za działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 zgodnie z dyrektywą 67/548. W związku z tym nie są one „substancjami wzbudzającymi szczególnie duże obawy”, a umieszczenie ich na liście kandydackiej na mocy zaskarżonego aktu stanowi naruszenie art. 59 ust. 8 rozporządzenia REACH.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Adelholzener Alpenquellen przeciwko OHIM (kształt butelki z trzema wyrzeźbionymi szczytami górskimi)

(Sprawa T-347/10)

(2010/C 288/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adelholzener Alpenquellen GmbH (Siegsdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Rauscher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie R 1516/2009-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy mający kształt butelki z trzema wyrzeźbionymi szczytami górskimi dla towarów należących do klasy 32.

Decyzja eksperta: wniosek o rejestrację został oddalony.

Decyzja Izby Odwoławczej: odwołanie zostało oddalone.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z tego względu, że zgłoszony wspólnotowy znak towarowy posiada odróżniający charakter oraz naruszenie art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 z tego względu, że Izba Odwoławcza nie powinna była opierać swej decyzji na braku oświadczenia zgłaszającego („disclaimer”), a także naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 207/2009, biorąc pod uwagę to, że skarżąca nie mogła wypowiedzieć się na temat pewnych obrazów, które przywołano w uzasadnieniu decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2010 r. — Panzeri przeciwko OHIM — Royal Trophy (Royal Veste e premia lo sport)

(Sprawa T-348/10)

(2010/C 288/97)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Panzeri (Monguzzo, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Galli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Royal Trophy Srl (Cava de Tirreni, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 20 maja 2010 r. oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 30 czerwca 2009 r.;

- stwierdzenie, że sprzeciw strony skarżącej w odniesieniu do zgłoszenia znaku towarowego nr 5 285 507 został uwzględniony i oddalenie wniosku dotyczącego tego znaku towarowego w zakresie, w jakim dotyczy towarów należących do klas 25 (artykuły odzieżowe) i 28 (artykuły gimnastyczne i sportowe nieujęte w innych klasach) lub zarządzenie każdego innego środka uznanego za stosowny;
- obciążenie Royal Trophy s.r.l. kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: ROYAL TROPHY S.r.l.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „ROYAL veste e premia lo sport” (zgłoszenie nr 5 285 507) dla towarów należących do klas 25 i 28.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy (nr 1533504) i międzynarodowy znak towarowy (nr 5769068) „VESTE LO SPORT” dla towarów należących do klasy 25 oraz graficzny znak towarowy „PANZERI veste lo sport”, niezarejestrowany, lecz używany w praktyce handlowej dla „artykułów odzieżowych, w szczególności odzieży sportowej”.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (OVUMCONTROL)

(Sprawa T-349/10)

(2010/C 288/98)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Milux Holding SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat J. Bojs)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie R 1436/2009-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OVUMCONTROL” dla towarów i usług z klas 9, 10 i 44

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie zastosowała zasadę niedyskryminacji w okolicznościach niniejszej sprawy; ewentualnie naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że zgłoszony znak towarowy nie ma wymaganego minimum samoistnego charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (HEARTCONTROL)

(Sprawa T-350/10)

(2010/C 288/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Milux Holding SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat J. Bojs)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie R 1437/2009-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HEARTCONTROL” dla towarów i usług z klas 9, 10 i 44

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie zastosowała zasadę niedyskryminacji w okolicznościach niniejszej sprawy; ewentualnie naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że zgłoszony znak towarowy nie ma wymaganego minimum samoistnego charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (VESICACONTROL)

(Sprawa T-351/10)

(2010/C 288/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Milux Holding SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat J. Bojs)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie R 1439/2009-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „VESICACONTROL” dla towarów i usług z klas 9, 10 i 44

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie zastosowała zasadę niedyskryminacji w okolicznościach niniejszej sprawy; ewentualnie naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że zgłoszony znak towarowy nie ma wymaganego minimum samoistnego charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2010 r. — Milux przeciwko OHIM (RECTALCONTROL)

(Sprawa T-352/10)

(2010/C 288/101)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Milux Holding SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat J. Bojs)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie R 1443/2009-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „RECTALCONTROL” dla towarów i usług z klas 9, 10 i 44

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie zastosowała zasadę niedyskryminacji w okolicznościach niniejszej sprawy; ewentualnie naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że zgłoszony znak towarowy nie ma wymaganego minimum samoistnego charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2010 r. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/10)

(2010/C 288/102)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A.E (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat E. Tzannini)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej noty obciążającej;
- uwzględnienie jego argumentów, jeżeli Sąd uważa, że kwoty wskazane w piśmie z dnia 5 listopada 2009 r. powinny zostać zwrócone;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu także w części dotyczącej trzeciej raty, która nie została wypłacona;
- potrącenie kwot ewentualnie podlegających zwrotowi ze wspomnianą, nigdy niewypłaconą, trzecią ratą, która pozostaje w zawieszeniu od pięciu lat;

— uznanie niniejszej skargi jako zdarzenia, które przerywa bieg terminu przedawnienia prawa do wypłaty trzeciej raty;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wynikającej z noty obciążającej z dnia 22 lipca 2010 r., nr 3241007362, dotyczącej udziału skarżącego w programie badawczym DICOEMS nr 507760 oraz dostosowania się do wyników audytu finansowego nr 09-BA74-028.

Na poparcie swoich argumentów skarżący wysuwa następujące zarzuty:

- naruszenie ogólnej zasady prawa, zgodnie z którą niekorzystny akt musi zawierać uzasadnienie, aby można było zbadać jego zgodność z prawem, jako że zaskarżona nota obciążająca nie zawiera żadnego uzasadnienia;
- błędną ocenę okoliczności faktycznych, jako że pozwana nie uwzględniła środków dowodowych, a w szczególności *time-sheets*, które skarżący przedłożył wraz ze swoim pismem z dnia 5 listopada 2009 r.;
- naruszenie prawa i brak w uzasadnieniu, gdyż pozwana nie uwzględniła argumentów faktycznych skarżącego i odrzuciła je samowolnie i bez uzasadnienia;
- naruszenie zasady dobrej wiary i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ niezgodnie z prawem pozwana nie wypłaciła skarżącemu ostatniej raty programu i zniweczyła całą jego pracę badawczą pięć lat po zamknięciu programu.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Nike International przeciwko OHIM — Deichmann (VICTORY RED)

(Sprawa T-356/10)

(2010/C 288/103)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nike International Ltd (Oregon, USA.) (przedstawiciel: adwokat M. De Justo Bailey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Deichmann SE (Essen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie R 1309/2009-2;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania;
- w razie gdyby druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta — obciążenie jej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VICTORY RED” dla towarów należących do klas 18 i 28.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności: zgłoszenie niemieckiego znaku towarowego nr 30318528 słownego znaku towarowego „Victory” dla towarów należących do klas 18, 25 i 28; zgłoszenie międzynarodowego znaku towarowego nr 819143 słownego znaku towarowego „Victory” dla towarów należących do klas 18, 25 i 28.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich kwestionowanych towarów i oddalenie wniosku o rejestrację w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie oceniła prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, w szczególności podobieństwo oznaczeń.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Kraft Foods Schweiz przeciwko OHIM — Compañía Nacional de Chocolates (CORONA)

(Sprawa T-357/10)

(2010/C 288/104)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kraft Foods Schweiz Holding GmbH (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokaci P. Péters i T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Compañía Nacional de Chocolates SA (Medellín, Kolumbia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie R 696/2009-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „CORONA” dla towarów należących do klasy 30.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności: zgłoszenie estońskiego znaku towarowego nr 20671 słownego znaku towarowego „KARUNA” dla towarów należących do klasy 30; zgłoszenie łotewskiego znaku towarowego nr M36592 słownego znaku towarowego „KARUNA” dla towarów należących do klasy 30; zgłoszenie litewskiego znaku towarowego nr 28143 słownego znaku towarowego „KARŪNA” dla towarów należących do klasy 30.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: unieważnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie wykluczyła prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że znaki nie są podobne lub identyczne.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2010 r. — Ecologistas en Acción-CODA przeciwko Komisji

(Sprawa T-359/10)

(2010/C 288/105)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ecologistas en Acción-CODA (przedstawiciel: J. Ramos Segarra, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie odmowy dostępu do dokumentów żądanych przez wnioskującą w ramach postępowania GESTDEM 2010/957 i uznanie prawa pozwanych do uzyskania żądanej informacji.

— Pismo z dnia 7 stycznia 2010 r. wydane przez Servicio de Asesoramiento Urbanístico (służbę doradztwa urbanistycznego) „Ajuntament de Valencia” (urząd miejski Walencji).

— Informacja władz hiszpańskich z dnia 17 stycznia 2010 r. dotycząca stanu sprawy EU-PILOT 724/09/2ENVI.

— Pismo z dnia 21 stycznia 2010 r. wydane przez „Generalitat Valenciana” — Dirección General de Gestión del Medio Natural (dyrekcję generalną zarządzania środowiskiem naturalnym).

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Stowarzyszenie będące skarżącą w niniejszej sprawie kwestionuje decyzję o odmowie dostępu do niektórych dokumentów przedstawionych przez Królestwo Hiszpanii w ramach dochodzenia w sprawie EU-PILOT-ENVI 72409, którego przedmiotem jest wykonanie Plan Especial de Protección y de Reforma Interior (specjalnego planu ochrony i reform wewnętrznych) (PEPRI) dotyczącego dzielnicy Cabanyal miasta Walencja, zatwierdzonego przez urząd miejski Walencji i przez Generalitat Walencji.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 3, 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽¹⁾.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, w przeciwieństwie do tego, co utrzymuje Komisja, iż nie istnieją krajowe postępowania sądowe w oczywisty sposób związane z postępowaniem wszczętym przez Komisję. Postępowania sądowe, na które powołuje się pozwana, dotyczą naruszenia przepisów krajowych, które w żaden sposób nie regulują dziedziny środowiska naturalnego ani nie odnoszą się do stosowania oceny wpływu na środowisko.

Skarżąca jest również zdania, że w każdym razie ujawnienie żądanych informacji nie może szkodzić ochronie środowiska naturalnego, którego dotyczą te informacje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Vtesse Networks przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/10)

(2010/C 288/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Zjednoczone Królestwo), (przedstawiciel: H. Mercer QC, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Uznanie skargi za dopuszczalną;

- stwierdzenie nieważności pkt 72 decyzji Komisji C(2010) 3204 w sprawie pomocy państwa N 461/2009 (Dz.U. 2010, C 162, s. 1); oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 3204 w sprawie pomocy państwa N 461/2009 (Dz.U. 2010, C 162, s. 1), w której uznano, że środek pomocowy „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband” polegający na przyznaniu pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz wspierania rozwoju sieci szerokopasmowych kolejnej generacji w regionie Kornwalii i wysp Scilly, jest zgodny z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie okoliczności faktycznych, uznając w szczególności, że:

- a) przeprowadzono otwarte, niedyskryminujące i konkurencyjne postępowanie przetargowe, chociaż powinna była uznać, że w odniesieniu do tego przetargu konkurencja została wyeliminowana;
- b) istniejąca infrastruktura była dostępna dla wszystkich oferentów na żądanie, podczas gdy dotychczasowy operator otwarcie przyznał, że nie korzystał z infrastruktury, dołączanej do produktów i dostępnej dla wszystkich oferentów na żądanie;
- c) ogólne skutki dla konkurencji były pozytywne, chociaż konkurencja została wyeliminowana przez dotychczasowego operatora.

Ponadto skarżąca utrzymuje, że Komisja nie zastosowała 102 TFUE lub naruszyła go, wobec czego zawarta w decyzji Komisji C(2010) 3204 ocena wpływu środka pomocowego na konkurencję jest nieważna, a zatem decyzja ta jest bezprawna i nie mieści się w zakresie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, jako że zaistniały następujące nadużycia mające znaczenie w kontekście art. 102 TFUE:

- a) bezprawne łączenie w pakiet istniejącej infrastruktury ciemnych włókien z aktywną elektroniką;

- b) odmowa udzielenia konkurującym oferentom dostępu do włókien lub przewodów;
- c) nadużycie w postaci nożyc cenowych polegające na łączeniu w pakiet włókien z aktywną elektroniką w celu stworzenia produktów, które pozwalają skarżącej ani innym konkurentom na konkurowanie w postępowaniu przetargowym.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Komisja naruszyła jej prawo do obrony, w szczególności poprzez odmowę wszczęcia pełnego dochodzenia w ramach procedury przewidzianej w art. 108 ust. 2 TFUE, twierdząc że:

- a) w świetle zarzutów pierwszego i drugiego zakończenie dochodzenia prowadzonego na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE lub zaniechanie wszczęcia pełnego dochodzenia na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE było bezprawne;
- b) zakończenie dochodzenia przed formalnym dochodzeniem pozbawiło skarżącą jej praw proceduralnych;
- c) prawo do obrony zostało naruszone poprzez niemożliwienie skarżącej ustosunkowania się do argumentów lub dowodów przedstawionych przez władze Zjednoczonego Królestwa.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Abbott Laboratories przeciwko OHIM (RESTORE)

(Sprawa T-363/10)

(2010/C 288/107)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Schäffler i J. Springer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie R 1560/2009-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „RESTORE” dla towarów z klasy 10

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ Izba Odwoławcza powołuje się w swej decyzji na dowody, które nie zostały przedstawione skarżącemu;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku zgłoszonego znaku towarowego nie mamy do czynienia z pojęciem bezpośrednio opisującym towary objęte zgłoszeniem;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma wymagane minimum charakteru odróżniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2010 r. — Duravit i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-364/10)

(2010/C 288/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Duravit AG (Hornberg, Niemcy); Duravit SA (Bischwiller, Francja); Duravit BeLux BVBA (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold, U. Soltész i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie — na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE — nieważności art. 1 ust. 1, art. 2 i art. 3 decyzji Komisji Europejskiej C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Wyposażenie łazienek i armatura sanitarna, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących;
- posiłkowo, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 ust. 9 decyzji;
- obciążenie Komisji, na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, kosztami postępowania poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Wyposażenie łazienek i armatura sanitarna. W zaskarżonej decyzji na skarżące i inne przedsiębiorstwa nałożono grzywny za naruszenie art. 101 TFUE oraz art. 53 porozumienia EOG. Według Komisji skarżące uczestniczyły w ciągłym porozumieniu lub uzgodnionych praktykach w sektorze armatury łazienkowej w Belgii, Niemczech, Francji, we Włoszech, w Niderlandach oraz Austrii.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą dziewięć zarzutów:

W ramach zarzutu pierwszego skarżące podnoszą, że strona pozwana nie przedstawiła wystarczających dowodów ich uczestnictwa w porozumieniach cenowych bądź innych praktykach wymierzonych przeciwko konkurencji. Komisja zlekceważyła w prowadzonym przez siebie postępowaniu spoczywający na niej ciężar dowodowy i wymogi dotyczące udowodnienia naruszenia art. 101 TFUE oraz nałożyła na skarżące nadmierne zobowiązania do przedstawiania argumentów i dowodów.

W ramach zarzutu drugiego skarżące twierdzą, że Komisja obciążyła ich odpowiedzialnością za całość naruszenia dotyczącego różnych produktów, na podstawie ich uczestnictwa w rzekomych „spotkaniach kartelowych” głównej niemieckiej organizacji zrzeszającej producentów różnych produktów w rozpatrywanym sektorze, nie wykazawszy, że skarżące uczestniczyły w rozmowach dotyczących tych produktów. W tym względzie skarżące podnoszą, że Komisja błędnie i przedwcześnie uznała rozmowy prowadzone w ramach głównej niemieckiej organizacji producentów za zamierzone ograniczanie konkurencji, bez uwzględnienia konkretnego kontekstu gospodarczego i prawnego tych rozmów.

W zarzucie trzecim skarżące podnoszą dalej, że Komisja nie udowodniła żadnego naruszenia konkurencji na niemieckim rynku ceramiki sanitarnej. Skarżące utrzymują w tym względzie, że Komisja błędnie pod względem prawnym uznała rozmowy prowadzone w ramach niemieckiego zrzeszenia producentów ceramiki za uzgodnienia cenowe oraz zamierzone ograniczanie konkurencji, a także naruszyła prawo skarżących do sprawiedliwego i bezstronnego postępowania poprzez wyciągnięcie niedopuszczalnych wniosków obciążających z oczywiście pozbawionych znaczenia materiałów dowodowych.

W ramach zarzutu czwartego skarżące podnoszą, że nie uczestniczyły w porozumieniu cenowym we Francji i Belgii. W ocenie skarżących Komisja bezprawnie uznała rozmowy prowadzone w ramach belgijskiego i francuskiego zrzeszenia producentów ceramiki za porozumienie cenowe, a także błędnie oceniła czas trwania zarzucanego naruszenia, wobec czego błędnie zastosowała art. 101 TFUE.

Jako zarzut piąty, skarżące prezentują twierdzenie, że Komisja błędnie uznała działania podejmowane na rynku armatury, kabin prysznicowych i ceramiki za jednolite i ciągłe naruszenie, wobec czego błędnie zastosowała art. 101 TFUE. Skarżące podnoszą w tym kontekście, że nie zostały spełnione wypracowane w orzecznictwie kryteria, na podstawie których naruszenie można uznać za jednolite i ciągłe.

W zarzucie szóstym skarżące utrzymują, że ze względu na nadmierny czas trwania postępowania oraz całkowitą wymianę personelu Komisji uczestniczącego w procedurze decyzyjnej po przeprowadzeniu przesłuchania ustnego Komisja istotnie naruszyła ich prawo do obrony oraz prawo do przesłuchania ustnego wynikające z art. 12 i 14 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ⁽¹⁾.

W ramach zarzutu siódmego skarżące podnoszą, że Komisja postąpiła błędnie, dokonując obliczenia grzywnen na podstawie wytycznych w sprawie grzywnen, ⁽²⁾ ponieważ począwszy od wejścia w życie traktatu lizbońskiego wytyczne te są nieważne, jako że pozostają w sprzeczności z art. 290 ust. 1 TFUE oraz art. 25 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

W zarzucie ósmym skarżące podnoszą, że dokonane przez Komisję obliczenie wysokości grzywnen jest błędne, gdyż przy ustalaniu kwot podstawowych instytucja ta nie wzięła pod uwagę nikomej wagi przyczynienia się skarżących do zaistnienia naruszenia, ale oceniła wagę naruszenia w odniesieniu do wszystkich uczestniczących w nim przedsiębiorstw w jednaki sposób. Zdaniem skarżących oznacza to, że Komisja naruszyła zasadę odpowiedzialności osobistej.

Wreszcie w ramach zarzutu dziewiątego skarżące podnoszą, że poziom wymierzonych grzywnen narusza zasadę proporcjonalności i równego traktowania, gdyż skarżące nie uczestniczyły w najcięższych naruszeniach prawa konkurencji.

-
- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 [WE] i art. 82 [WE] (Dz.U. L 123, s. 18).
- (²) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywnen nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 22 czerwca 2010 r. w sprawie F-78/09, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 września 2010 r. przez Luigię Marcuccio

(Sprawa T-366/10 P)

(2010/C 288/109)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym wypadku, uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, w wyniku której wydane zostało zaskarżone postanowienie była całkowicie dopuszczalna;
- uwzględnienie w całości żądania skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- zasądzenie od drugiej strony postępowania zwrotu wszelkich kosztów poniesionych dotychczas przez wnoszącego odwołanie w związku ze sprawą;

— ewentualnie, odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w celu wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 22 czerwca 2010 r. Postanowieniem tym skarga mająca na celu zasądzenie naprawienia szkody, którą wnoszący odwołanie miał ponieść w związku z odmową zwrotu przez drugą stronę postępowania kosztów poniesionych przez niego w sprawie T-18/04 Marcuccio przeciwko Komisji została odrzucona ze względu na oczywistą niedopuszczalność.

Na poparcie żądań wnoszący odwołanie podnosi dokonanie błędnej i nieracjonalnej wykładni pojęcia wniosku w rozumieniu art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego urzędników, całkowity brak uzasadnienia wraz z wypaczeniem okoliczności faktycznych a także dokonanie błędnej wykładni orzecznictwa dotyczącego kosztów postępowania, których zwrot przez jedną z jego stron został zasądzony przez sąd.

Wnoszący odwołanie podnosi również naruszenie kontradyktoryjności postępowania i prawa do obrony oraz okoliczność, że SSP nie wypowiedział się na temat niektórych jego żądań.

**Skarga wniesiona w dniu 3 września 2010 r. —
Rubinetteria Cisol przeciwko Komisji**

(Sprawa T-368/10)

(2010/C 288/110)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Rubinetteria Cisol SpA (Alzo Frazione di Pella, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Pinnarò)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji C(2010) 4185 z dnia 23 czerwca 2010 r.;

— ewentualnie zmniejszenie grzywny do bardziej odpowiedniej kwoty jeżeli Sąd nie stwierdzi jej nieważności;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu dotyczy również sprawa T-364/10 Duravit i in. przeciwko Komisji.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

I. Naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 101 TFUE i art. 53 EOG

W tym względzie skarżąca twierdzi, że w części dotyczącej Cisol decyzja jest całkowicie błędna, ponieważ Cisol nie była członkiem kartelu (choćby nieświadomie) ograniczając się do wymiany informacji handlowych, które nie są poufne ani zastrzeżone i (w prawie wszystkich przypadkach) dotyczą decyzji podjętych niezależnie, które były już na rynku znane.

II. Naruszenie zasady proporcjonalności i równości

Zdaniem skarżącej Komisja pominęła fakt, że czynniki takie jak rola, udział, odpowiedzialność, korzyści itd. przedstawiają się różnie w przypadku każdego z producentów. W niniejszym przypadku pozwana nie wyjaśniła dlaczego wobec Cisol należy zastosować maksymalną karę w sytuacji gdy: i) Cisol nie była członkiem jednego z dwóch związków (Michelangelo); ii) nigdy nie utrzymywała kontaktów dwustronnych; iii) nie uczestniczyła w spotkaniach, podczas których zajmowano się wszystkimi trzema produktami (lecz jedynie w takich, które dotyczyły armatury i artykułów ceramicznych); iv) zawsze przypadał jej nieznaczny udział w rynku.

Co się tyczy ustalenia wysokości grzywny skarżąca utrzymuje, że Komisja powinna była wziąć pod uwagę i ustalić konkretny wpływ naruszenia na rynek i poszerzenie zakresu właściwego rynku geograficznego a także wziąć pod uwagę rzeczywiste możliwości ekonomiczne Cisol w zakresie zakłócenia konkurencji oraz konkretnie posiadane przez nią wpływy.

Skarżąca podnosi również, że podstawy obliczenia, którymi posłużono się w ramach ustalenia wysokości grzywny były błędne a także iż okoliczności łagodzące nie zostały wzięte pod uwagę.

**Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2010 r. —
Rubinetterie Teorema przeciwko Komisji****(Sprawa T-370/10)**

(2010/C 288/111)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Rubinetterie Teorema SpA [Flero (Brescia), Włochy] (przedstawiciele: adwokaci R. Cavani, M. Di Muro i P. Preda)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2010) 1485 z dnia 23 czerwca 2010 r.;
- tytułem żądania ewentualnego, nałożenie symbolicznej grzywny;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, wyraźne zmniejszenie, w stopniu odpowiadającym względem słuszności, kwoty grzywny nałożonej w decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu dotyczy również sprawa T-368/10 Rubinetteria Cisał przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały przedstawione we wspomnianej sprawie.

W szczególności skarżąca podnosi:

Naruszenie prawa Teoremy do obrony i w konsekwencji nieważność decyzji z powodu:

- opóźnień w dokonaniu przez Komisję powiadomienia Teoremy o zarzutach;
- trudności w dostępie do akt sprawy i braku odpowiedniego przedłużenia terminów.

Brak porozumienia mającego na celu lub wywołującego skutki w postaci zapobieżenia, ograniczenia lub zakłócenia konkurencji oraz brak wpływu na handel wewnątrzspółnotowy.

Błędą ocenę materiału dowodowego dotyczącego udziału Teoremy w spotkaniach Euroitalia.

**Skarga wniesiona w dniu 7 września 2010 r. — Amor
przeciwko OHIM — Jablonex Group (AMORIKE)****(Sprawa T-371/10)**

(2010/C 288/112)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Amor GmbH (Obertshausen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Hartmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Jablonex Group a.s. (Jablonec nad Nisou, Republika Czeska)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie R 619/2009-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Jablonex Group a.s.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AMORIKE” dla towarów należących do klas 14, 25 i 26.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „AMOR” będący przedmiotem zgłoszenia międzynarodowego dla towarów należących do klasy 14; graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Amor” dla towarów należących do klas 14 i 18; graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „Amor” dla towarów należących do klasy 25; graficzny krajowy znak towarowy koloru pomarańczowego zawierający element słowny „Amor” dla towarów należących do klas 9, 14, 18, 35 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾ ze względu na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy spornymi znakami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2010 r. — Mamoli Robinetteria przeciwko Komisji

(Sprawa T-376/10)

(2010/C 288/113)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mamoli Robinetteria SpA (Mediolan, Włochy)
(przedstawiciele: adwokaci F. Capelli i M. Valcada)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji Europejskiej C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39092 — Instalacje sanitarne) w części, w której stwierdzono naruszenie przez Mamoli Robinetteria spa art. 101 TFUE, i w związku z tym art. 2 tej decyzji w części, w której na Mamoli Robinetteria spa nałożono obowiązek zapłaty grzywny w wysokości 10 % łącznego obrotu uzyskanego w roku 2009, a następnie obniżonej do 1 041 531 EUR z uwagi na szczególną sytuację Mamoli.
- Stwierdzenie nieważności art. 2 Komisji Europejskiej C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia

EOG (sprawa COMP/39092 — Instalacje sanitarne), obliczenie na nowo grzywny i jej obniżenie do kwoty równej 0,3 % obrotu Mamoli Robinetteria uzyskanego w roku 2003 lub do kwoty niższej od nałożonej grzywny, którą Sąd uzna za odpowiednią.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zaskarżona zostaje ta sama decyzja co w sprawach: T-364/10 Duravit i in. przeciwko Komisji oraz T-368/10 Rubinetteria Cisa przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca przytacza następujące zarzuty.

Naruszenie prawa do obrony, zasady kontradyktoryjności i zasady równego traktowania w zakresie, w jakim inni uczestnicy postępowania mogli przedstawić argumenty obronne w odniesieniu do okoliczności, o których nie została poinformowana Mamoli. Ponadto kwestionowane jest to, że zarzuty zostały sformułowane na podstawie dokumentów zaklasyfikowanych jako poufne, do których obrona nie miała wglądu.

Naruszenie zasady legalności art. 101-105 TFUE oraz art. 23 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽¹⁾. W tej kwestii skarżąca podnosi, że w braku aktu prawodawcy europejskiego Komisja nie jest uprawniona do przewidzenia, że przedsiębiorstwu zostaje przyznane częściowe lub całkowite zwolnienie z grzywny, oraz do oparcia na takim komunikacie postępowania kartelowego, które zostaje zakończone wymierzeniem znaczących sankcji.

Naruszenie art. 101 TFUE i art. 2 rozporządzenia nr 1/2003.

Skarżąca utrzymuje w tym względzie, że w trakcie dochodzenia Komisja popełniła istotne błędy, ignorując specyfikę rynku włoskiego (np. strukturę, charakterystyczne cechy, rolę sprzedawców hurtowych) i sprowadzając sytuację panującą na rynku włoskim do sytuacji występującej na rynku niemieckim. Tego rodzaju błąd podważył wnioski Komisji co do istnienia na rynku włoskim kartelu w zakresie ustalania cen. Ponadto wskutek zarzucanych błędów Komisja nie uczyniła zadość ciężącemu na niej obowiązкови dowodu.

W odniesieniu do kwoty grzywny skarżąca twierdzi, że Komisja nie oceniła prawidłowo jej faktycznego zachowania i jej wpływu w ramach zakwestionowanego naruszenia, nie uwzględniła w należyty sposób trudnej sytuacji ekonomicznej, w której się ona znajduje.

Skarżąca utrzymuje, że jakkolwiek Komisja zrozumiała, iż Mamoli rzeczywiście znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, która zagraża zdolności płatniczej przedsiębiorstwa, wydała ona decyzję, która nie jest w stanie osiągnąć celu wskazanego w jej preambule.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Wabco Europe i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-380/10)

(2010/C 288/114)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wabco Europe BVBA (Bruksela, Belgia), Wabco Austria GesmbH (Wiedeń, Austria), Trane Inc. (Piscataway, Stany Zjednoczone), Ideal Standard Italia s.r.l. (Mediolan, Włochy) oraz Ideal Standard GmbH (Bonn, Niemcy), (przedstawiciele: S. Völcker, F. Louis, A. Israel i N. Niejahr, adwokaci, C. O'Daly i E. Batchelor, Solicitors, i F. Carlin, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności w części art. 2 oraz — w zakresie, w jakim okaże się to konieczne — art. 1 ust. 1 pkt 3 i 4 decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Wyposażenie łazienek i armatura sanitarna;

— obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Wyposażenie łazienek i armatura sanitarna, odnoszącej się do porozumienia między przedsiębiorstwami obejmującego belgijski, niemiecki, francuski, włoski, niderlandzki i austriacki rynek armatury łazienkowej, dotyczącego uzgadniania cen sprzedaży i wymiany poufnych informacji gospodarczych, a także — posiłkowo — obniżenie nałożonej na nie kwoty grzywny.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżące twierdzą, że próbując wykazać uczestnictwo Ideal Standard Italia s.r.l. oraz Ideal Standard GmbH w naruszeniu na rynku ceramiki we Włoszech Komisja zignorowała właściwe wymogi prawne.

Po drugie, skarżące utrzymują, że Komisja nie obniżyła kwoty grzywny nałożonej na nie za naruszenia popełnione na rynkach francuskim i belgijskim, pomimo częściowego zwolnienia z grzywny za takie naruszenia przyznanego w pkt 23 akapit ostatni obwieszczenia Komisji w sprawie zwolnienia z grzywny oraz zmniejszania grzywny w przypadkach karteli (¹).

Po trzecie, skarżące podnoszą, że Komisja błędnie przyjęła, że to Grohe Beteiligungs GmbH oraz Grohe AG wraz z jej spółkami zależnymi, a nie Ideal Standard Italia s.r.l. i Ideal Standard GmbH przyczyniły się w pierwszej kolejności do „znacznego zwiększenia wartości” dowodów w rozumieniu obwieszczenia Komisji w sprawie zwolnienia z grzywny oraz zmniejszania grzywny w przypadkach karteli.

Skarżące twierdzą wreszcie, że zastosowanie przez Komisję z mocą wsteczną wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywny nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (²) było bezprawne w zakresie, w jakim instytucja ta ukarała Ideal Standard Italia s.r.l. oraz Ideal Standard GmbH za przekazanie informacji, jakich spółki te dostarczyły jako wnioskujące o podjęcie współpracy w dobrej wierze, żywiąc oczekiwania, że Komisja nie zmieni drastycznie na ich niekorzyść właściwych ram grzywny.

(¹) Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywny oraz zmniejszania grzywny w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

(²) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywny nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/10)

(2010/C 288/115)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

doszło, ponieważ nie miał miejsca zarzucany niesłuszny podział przedmiotu umów.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2010) 4147 z dnia 30 czerwca 2010 r. dotyczącej obniżenia pomocy z Funduszu Spójności na następujące (grupy projektów) projekty: „Abastecimiento de agua a poblaciones ubicadas en la Cuenca Hidrográfica del Río Guadiana: Comarca de Andévalo” (zaopatrzenie w wodę miejscowości położonych w zlewni Gwadiany: okręg Andévalo) (2000.ES.16.C.PE.133), „Saneamiento y depuración en la Cuenca del Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe y EE NN PP del Guadalquivir” („Asenizacja i oczyszczanie ścieków w zlewni Gwadalkiwiru: Guadaira, Aljarafe i EE NN PP Gwadalkiwiru” (2000.16.C.PE.066) oraz „Abastecimiento de agua a sistemas supramunicipales de las provincias de Granada y Málaga” (zaopatrzenie w wodę systemów ponadgminnych w prowincjach Granada i Malaga) (2002.ES.16.C.PE.061), oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

2) Tytułem ewentualnym względem powyższych zarzutów naruszenie rozpatrywanego rozporządzenia, ze względu na to iż nie doszło do naruszenia dyrektywy 93/37/EWG dotyczącej zamówień publicznych w odniesieniu do doświadczenia lub średniej ceny.

3) W dalszej kolejności tytułem ewentualnym skarżąca powołuje się na naruszenie zasady proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach Funduszy Spójności Komisja przyznała pomoc na różne projekty dotyczące: „Abastecimiento de agua a poblaciones ubicadas en la Cuenca Hidrográfica del Río Guadiana: Comarca de Andévalo” (2000.ES.16.C.PE.133) [decyzja C(2001) 4113 z dnia 18 grudnia 2001 r.], „Saneamiento y depuración en la Cuenca del Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe y EE NN PP del Guadalquivir” (2000.16.C.PE.066) [decyzja C(2000) 4316 z dnia 29 grudnia 2000 r.] oraz „Abastecimiento de agua a sistemas supramunicipales de las provincias de Granada y Málaga” (2002.ES.16.C.PE.061) [decyzja C(2002) 4689 z dnia 24 grudnia 2002 r.].

Różne projekty miały zostać wdrożone za pomocą rozmaitych umów o dzieło.

Zaskarżona decyzja obniża pomoc początkowo przyznaną przez Fundusz Spójności za pomocą odpowiednich korekt finansowych.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1) Naruszenie art. H pkt 2 rozporządzenia nr 1994/1164 WE (¹) ze względu na to, iż:

— zastosowano korektę finansową z uwagi na naruszenie dyrektyw Unii Europejskiej dotyczących zamówień publicznych do umów, które jednakże nie są objęte omawianymi dyrektywami, oraz

— zastosowano korektę finansową z uwagi na naruszenie przepisów Unii Europejskiej, do którego jednakże nie

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2010 r. — British American Tobacco (Investments) przeciwko Komisji

(Sprawa T-170/03) (¹)

(2010/C 288/116)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.7.2003.

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2010 r. — Universal przeciwko Komisji

(Sprawa T-34/06) (¹)

(2010/C 288/117)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2010 r. — Fabryka Samochodów Osobowych przeciwko Komisji**(Sprawa T-88/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/118)

Język postępowania: polski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 29.5.2007.**Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2010 r. — Carlyle przeciwko OHIM — MRP Consult (CAFE CARLYLE)****(Sprawa T-505/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/121)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.**Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2010 r. — Huta Buczek i Buczek przeciwko Komisji****(Sprawa T-440/07 i T-1/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/119)

Język postępowania: polski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy T-440/07.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 26.1.2008.**Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2010 r. — Carlyle przeciwko OHIM — MRP Consult (THE CARLYLE)****(Sprawa T-506/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/122)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.**Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2010 r. — Gruener Janura przeciwko OHIM — Centum Aqua Marketing (Hundertwasser)****(Sprawa T-125/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/120)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 6.6.2009.**Postanowienie Sądu z dnia 11 sierpnia 2010 r. — Footwear przeciwko OHIM — Reno Schuhcentrum (swiss cross FOOTWEAR)****(Sprawa T-49/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/123)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Hanschmann przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-27/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/124)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ingo Hanschmann (Haga, Niemalandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z I. Hanschmannem umowy na czas nieokreślony.

2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 25.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 czerwca 2010 r. — Kipp przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-28/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/125)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Michael Kipp (Haga, Niemalandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z M. Kippem umowy na czas nieokreślony.

2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 25.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Sluiter przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-34/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/126)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Rudolf Sluiter (Hillegom, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżący został poinformowany o braku możliwości zaoferowania mu stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z R. Sluiterem umowy na czas nieokreślony.

2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 25.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Visser-Fornt Raya przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-35/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/127)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Maria Teresa Visser-Fornt Raya (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z M. T. Visser-Fornt Rayą umowy na czas nieokreślony.

2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 26.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Armitage-Wilson przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-36/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/128)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Kate Armitage-Wilson (Haga, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z K. Armitage-Wilson umowy na czas nieokreślony.
- 2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 26.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Doyle przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-37/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/129)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Margaret Doyle (Noordwijkerhout, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z M. Doyle umowy na czas nieokreślony.
- 2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 26.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Martin przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-38/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/130)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Breige Martin (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. oddalającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z B. Martin umowy na czas nieokreślony.
- 2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 26.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Goddijn przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-39/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/131)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Jacqueline Goddijn (Breda, Niemalandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z J. Goddijn umowy na czas nieokreślony.
- 2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009, s. 27

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Roumimper przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-41/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/132)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Jacques Pierre Roumimper (Zoetermeer, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z J. P. Roumimperem umowy na czas nieokreślony.
- 2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009, s. 63.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Esnaui-Kappé przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-42/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego mającego zastosowanie do pracowników Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/133)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Anne Esnaui-Kappé (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z A. Esnaui-Kappé umowy na czas nieokreślony.
- 2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009, s. 63

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Knöll przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi)

(Sprawa F-44/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel Europolu — Nieodnowienie umowy o pracę — Umowa na czas nieokreślony — Artykuł 6 regulaminu pracowniczego personelu Europolu — Zasada poszanowania prawa do obrony)

(2010/C 288/134)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Brigitte Knöll (Hochheim am Main, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. de Casparis, następnie adwokaci W. J. Dammingh i N. D. Dane)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów B. Wägenbaura i R. Van der Houta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której Europejski Urząd Policji (Europol) odmówił zawarcia z B. Knöll umowy na czas nieokreślony.

2) Europol zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009, s. 64.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 9 lipca 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-91/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Rozsądny termin do przedstawienia żądania odszkodowania — Przekroczenie terminu)

(2010/C 288/135)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Oddalenie przez Komisję wniosku skarżącego o naprawienie szkód, które miał on ponieść w związku z pismem, w drodze którego skarżąca zarządziła przeprowadzenie badania lekarskiego w celu zbadania rzeczywistej niezdolności do pracy skarżącego.

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna i w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.

2) L. Marcuccio zostaje obciążony całością kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 16.1.2010, s. 41.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2010 r. — Allen i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-103/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel zatrudniony w ramach projektu JET — Skarga o odszkodowanie — Rozsądny termin — Przekroczenie terminu)

(2010/C 288/136)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: John Allen (Horspath, Zjednoczone Królestwo) i inni (przedstawiciele: P. Lasok, QC, I. Hutton oraz B. Lask, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie naprawienia szkody poniesionej przez skarżących w związku z okolicznością, że pozwana nie zatrudniła ich jako członków personelu tymczasowego w okresie, podczas którego pracowali we wspólnym przedsiębiorstwie JET.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) J. Allen i 110 pozostałych skarżących, których nazwiska znajdują się na liście skarżących zostają obciążeni kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010, s. 51.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. — Palou Martínez przeciwko Komisji

(Sprawa F-11/10)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Oczywista niedopuszczalność — Przekroczenie terminu — Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Artykuł 35 § 1 lit. e) regulaminu postępowania)

(2010/C 288/137)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: María Soledad Palou Martínez (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat V. Balfagón Costa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o przeniesieniu skarżącej do siedziby w Brukseli.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) M.S. Palou Martínez pokrywa własne koszty.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2010 r. — Mata Blanco przeciwko Komisji

(Sprawa F-65/10)

(2010/C 288/138)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Manuel Mata Blanco (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy w ramach konkursu wewnętrznego „COM/INT/OLAF/09/AD10 — Administratorzy ze specjalizacją w obszarze zwalczania nadużyć finansowych” a także stwierdzenie nieważności listy rezerwy oraz wszystkich decyzji wydanych na jej podstawie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 11 maja 2010 r. potwierdzającej, po ponownym rozpatrzeniu, decyzję EPSO z dnia 9 marca 2010 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy w ramach konkursu wewnętrznego „COM/INT/OLAF/09/AD10 — Administratorzy ze specjalizacją w obszarze zwalczania nadużyć finansowych”;
- Stwierdzenie nieważności listy rezerwy konkursu wewnętrznego „COM/INT/OLAF/09/AD10 — Administratorzy ze specjalizacją w obszarze zwalczania nadużyć finansowych” w zakresie, w jakim nie obejmuje ona nazwiska skarżącego oraz wszystkich innych decyzji wydanych na jej podstawie;
- zażądanie, w ramach środków organizacji postępowania (por. art. 55 regulaminu postępowania przed Sądem), przedstawienia przez pozwaną kryteriów używanych przez komisję konkursową w trakcie egzaminu ustnego, pytań zadanych skarżącemu przez komisję konkursową w trakcie jego egzaminu ustnego oraz kopii dokumentu roboczego komisji konkursowej dotyczącego tego egzaminu ustnego wraz z kryteriami użytymi przy poprawianiu odpowiedzi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — De Britto
Patricio-Dias przeciwko Komisji****(Sprawa F-66/10)**

(2010/C 288/139)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Jorge De Britto Patricio-Dias (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciel: adwokat L. Massaux)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r. w zakresie w jakim został on zaklasyfikowany w trzeciej (III) grupie wyników w pracy i zostały mu przyznane 2 punkty awansu.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego nr R/98/10 z dnia 12 maja 2010 r. i w razie potrzeby sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- nakazanie zapłaty przez pozwaną kwoty oszacowanej ex aequo et bono na 25000 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Marcuccio
przeciwko Komisji****(Sprawa F-67/10)**

(2010/C 288/140)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niedokonaniu zwrotu dwóch trzecich kosztów poniesionych przez skarżącego w sprawie F-41/06.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której wniosek z dnia 22 września 2009 r. przedłożony przez skarżącego

organowi powołującemu i poprawiony pismem z dnia 8 października 2009 r. został przez pozwaną oddalony;

- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której zażalenie z dnia 5 kwietnia 2010 r. na zaskarżoną decyzję, które zostało przedłożone przez skarżącego organowi powołującemu zostało oddalone;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności pisma HR.D.2/MB/1s Ares(2010)220139 z dnia 27 kwietnia 2010 r.;
- tytułem naprawienia szkody, którą skarżący poniósł tudzież ponosi w związku z zaskarżoną decyzją, nakazanie zapłaty przez pozwaną na rzecz skarżącego kwoty 21 608,75 EUR z odsetkami w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją za okres od dnia złożenia wniosku z dnia 22 września 2009 r. do dnia dokonania rzeczywistej zapłaty wspomnianej kwoty;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania

**Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — Behnke
przeciwko Komisji****(Sprawa F-68/10)**

(2010/C 288/141)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Thorsten Behnke (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji o zaklasyfikowaniu skarżącego do drugiej (II) grupy wyników w pracy i przyznaniu mu 5 punktów awansu w sprawozdaniu z rozwoju kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o zaklasyfikowaniu skarżącego do drugiej (II) grupy wyników w pracy i przyznaniu mu 5 punktów awansu w sprawozdaniu z rozwoju kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- ewentualnie, stwierdzenie niezgodności z prawem art. 8 ust. 4 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego w zakresie w jakim zezwalają one na wyrażenie opinii przez wspólny komitet do spraw oceny i awansów poprzez konsensus;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa F-69/10)**

(2010/C 288/142)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego mającego na celu uzyskanie odszkodowania w związku ze szkodą poniesioną w wyniku okoliczności, że pozwana przesłała pismo adwokatowi, który wtedy nie był jeszcze przedstawicielem skarżącego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu przez Komisję Europejską wniosku z dnia 30 października 2009 r., który skarżący skierował do organu powołującego;
- stwierdzenie nieważności pisma ADMIN.B.2/MB/1s D(09)29814 z dnia 11 listopada 2009 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji Komisji oddalającej zażalenie z dnia 25 stycznia 2010 r. skierowane przez skarżącego do organu powołującego na decyzję o oddaleniu wniosku z dnia 30 października 2009 r. a także stwierdzenie nieważności tej ostatniej decyzji o oddaleniu i uwzględnienie wniosku z dnia 30 października 2009 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności pisma HR.D.2/MB/1s Ares (2010) 251054 z dnia 10 maja 2010 r., zredagowanego w języku francuskim i doręczonego skarżącemu po dniu 17 maja 2010 r. wraz z załączonym tłumaczeniem na język włoski;
- nakazanie Komisji naprawienia szkody, niesłusznie poniesionej przez skarżącego z powodu wysłania przez Komisję pisma ADMIN.B.2/MB/ks D(09)20658 z dnia 10 sierpnia 2009 r. adwokatowi Giuseppe Cipressie, poprzez zapłatę na rzecz skarżącego kwoty 10000 EUR bądź takiej wyższej lub niższej kwoty jaką Sąd uzna za właściwą;
- nakazanie Komisji dokonania zapłaty na rzecz skarżącego odsetek od wspomnianej kwoty, za okres rozpoczynający się następnego dnia po dniu doręczenia Komisji wniosku z dnia 30 października 2009 r. i dobiegający końca w dniu dokonania rzeczywistej zapłaty kwoty 10000 EUR, w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Hidalgo przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-70/10)**

(2010/C 288/143)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: José Manuel Hidalgo (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprostowania do odcinka z wynagrodzenia skarżącego za okres od lipca do grudnia 2009 r. oraz odcinków z wynagrodzenia sporządzonych po 1 stycznia 2010 r. w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. oraz żądanie odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. nie znajduje zastosowania;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 4 czerwca 2010 r. oddalającej zażalenie skarżącego na sprostowanie odcinka z wynagrodzenia za okres od lipca do grudnia 2009 r. oraz odcinków z wynagrodzenia sporządzonych po 1 stycznia 2010 r. na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności, decyzji Parlamentu Europejskiego dotyczących sporządzania sprostowania jego odcinka z wynagrodzenia za okres od lipca do grudnia 2009 r. oraz odcinków z wynagrodzenia po 1 stycznia 2010 r. na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.;
- zasądzenie od Parlamentu na rzecz skarżącego zaległego wynagrodzenia, do którego jest on uprawniony, powiększonego o odsetki za zwłokę, naliczane od dnia, w którym zaległe wynagrodzenie stało się wymagalne, w stosunku ustalonym przez EBC dla głównych operacji refinansowania, powiększonym o dwa punkty;
- zasądzenie od Parlamentu na rzecz skarżącego symbolicznego euro tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem działanie administracji oraz obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 czerwca 2010 r. — Hanot przeciwko Komisji**(Sprawa F-30/06) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/144)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006, s. 50.**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 lipca 2010 r. — Potoms i Scillia przeciwko Parlamentowi****(Sprawa F-26/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/146)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007, s. 37.**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 lipca 2010 r. — Vereecken przeciwko Komisji****(Sprawa F-86/06) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/145)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 237 z 30.9.2006, s. 19.**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 lipca 2010 r. — Quadu przeciwko Parlamentowi****(Sprawa F-29/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 288/147)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007, s. 37.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 288/138	Sprawa F-65/10: Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2010 r. — Mata Blanco przeciwko Komisji ...	73
2010/C 288/139	Sprawa F-66/10: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2010 r. — De Britto Patricio-Dias przeciwko Komisji	74
2010/C 288/140	Sprawa F-67/10: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji	74
2010/C 288/141	Sprawa F-68/10: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — Behnke przeciwko Komisji	74
2010/C 288/142	Sprawa F-69/10: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji	75
2010/C 288/143	Sprawa F-70/10: Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Hidalgo przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	75
2010/C 288/144	Sprawa F-30/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 czerwca 2010 r. — Hanot przeciwko Komisji	76
2010/C 288/145	Sprawa F-86/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 lipca 2010 r. — Vereecken przeciwko Komisji	76
2010/C 288/146	Sprawa F-26/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 lipca 2010 r. — Potoms i Scillia przeciwko Parlamentowi	76
2010/C 288/147	Sprawa F-29/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 lipca 2010 r. — Quadu przeciwko Parlamentowi	76

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL